ለከ ኃይል

ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም አሜን

ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ
የግብጽ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ፓትርያርክ

ትርጉም
ዲያቆን ማለደ ዋስይሁን

2005 ዓም

www.ethiopianorthodox.org

©ማኅበረ ቅዱሳን ፳፻፬ ዓ.ም

[illegible]
መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው

ALL RIGHTS RESERVED

[illegible]

ይህ መጽሐፍ
በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን
በሰንበት ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ
በማኅበረ ቅዱሳን
ኤዲቶሪያል ቦርድ ታርሞና ተስተካክሎ የተፈቀደ ነው።

[illegible]

E-mail: lemat@eotc-mkidusan.org
Wbesite:- www.eotc-mkidusan.org

ይዘት

ሰሙነ ሕማማቱን የማሰብ አስፈላጊነት 1
የሰሙነ ሕማማት ሥርዓቶች 9
መከራ መስቀሉ እንዴት ተጀመረ 16
ጸሎተ ፍትሐት 22
ከሠፈሩ ውጪ 29

የሰሙነ ሕማማት መዝሙር 34
ምሥጢራዊው አዲሱ የኃይል እሳቤ 50
ለከ ኃይል 58
ሞትን ለመቀበል በተዘጋጀ ጊዜም ኃያል ነበር 68
በተያዘ ጊዜም ኃያል ነበር 77
ለፍርድ በተመረመረም ጊዜ ኃያል ነበር 85
በስቅለቱ ጊዜም ኃያል ነበር 96
በሞቱም ጊዜ ኃያል ነበር 102
ከሞቱም በኋላ ኃያል ነበር 110

www.ethiopianorthodox.org

ጌታችን ኃይሉን ከዲያብሎስ ሰወረ......................118

ክብርም የአንተ ነው..125

‹‹የተናቀ በሰዎችም የተጠላ››......................133

አንተ ክቡር አምላካችን ነህ....................143

አሁንም ዳግመኛ እናከብርሃለን...................152

በረከትና ቅድስናም ሁሉ የአንተ ነው................162

ልዕልናም ሁሉ የአንተ ነው..............................179

ለከ ኃይል

ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ

www.ethiopianorthodox.org

መግቢያ

ቅዱስነታቸው አቡነ ሺኖዳ ከጻፏቸው የወንጌልን ምሥጢር ከሚገልጹ ነገረ ድኅነትን ከሚያስረዱ መጻሕፍቶቻቸው መካከል ይህ Thine Is Power And The Glory የተባለው አንዱ ነው። መጽሐፉ በቅድስት ቤተክርስቲያን ጉልህ ቦታ ተሰጥቶት በየዓመቱ የሚታሰበውን የጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ሰሙነ ሕማማት መሠረት ያደረገ ነው። ይሁን እንጂ የድኅነ ታችንን ቅዱስ ታሪክ የሚዘክርና ኢየሱስ ክርስቶስን በመውደድ እንድን ጸና የሚያበረታ ዘወትር ሊያንጸን የሚችል መጽሐፍ ነው። በይዘትም ክርስቲያን ሁሉ ሊረዳው የሚችልና ወደሚፈለገው ወደ እግዚአብሔር ፍቅር ለማድረስ ኃይል ያለው ነው።

መጽሐፉ በውስጡ ቅድስት ቤተክርስቲያን ሰሙነ ሕማማቱን የምታዘክርበትን ምክንያትና ለማዘከር የምትፈጽ ማቸውን ሥርዓቶች ለማብራራት የሚጥርበት ክፍል አለው። በዚህም ሳያበቃ በጊዜው የሚደርሱ ጸሎቶችና የሚያራሩ ዝማሬዎች ይዘትና ምሥጢር በስፋት ይተነትናል። ጌታችን መከራና ሞትን እየተቀበለ ነገር ግን አሸናፊ የሆነበትን መለኮታዊ ምሥጢር ያስቃኛል።

ለከ ኃይል

ስለዚህ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያንም ለዚህ ሰሙን ከምትሰጠው ላቅ ያለ ትኩረት አንጻር ተተርጉሞ ቢቀርብ ያንጻል በሚል እምነት እንዲተረጎም ሆኗል። የመጽሐፉን ሐሳብ መረዳት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ልጆች የዋለውን ውለታ ፍቅሩን ፍጹም በማሰብ በጊዜው በሚሰጡ አገልግሎቶች በተመስጦ ለመሳተፍ ያግዛል በሚልም እምነት እንዲተረጎም ሆኗል። ስለዚህ በቤተክርስቲያናችን በዚያ ሰሞን ጎልቶ ከሚሰማውና በአራራይ ዜማ ከምንሰማው የዝማሬ ኃይለ ቃል ‹‹ለከ ኃይል›› የሚለውን ኃይለ ቃል በመምረጥ ርእስ ማድረግ የተፈለገው ያንን ሐሳብ በውል ለማስተጋባት ኃይል አለው በሚል እምነት ነው።

ስለዚህ በመጽሐፉ ያሉ ቅዱስነታቸው ያብራሯቸው ጉዳዮች ምእመናንን እንደሚያንጹ የሚያምኑ፣ ዘወትር ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ፍቅር እንዲቀርቡ የሚተጉ ቅን አገልጋዮችና ምእመናን ሊረኩበት እንደሚችሉ በማመን ተተርጉሞ ቀርቧል። የሁሉን መዳን እንጂ ጥፋቱን በማይሻ በእርሱ በእግዚአብሔር ረድኤት ታግዘን በዚህች መጽሐፍ አሳብ ለመታነጽና ለማነጽ ያብቃን። አሜን።

www.ethiopianorthodox.org

ሰሙነ ሕማማቱን የማሰብ አስፈላጊነት

ሰሙነ ሕማማት በየዓመቱ እጅግ ጠቃሚና አስፈላጊ ጥልቅ መንፈሳዊነት የሚታይበት ሰሙን ነው፡፡ የድኅነታችንን እጅግ በጣም ወሳኝ የሆነውን ደረጃ በድኅነታችንም ታሪክ የላቀውን ምዕራፍ በጥልቅ የምናስብበት ሳምንት ነው፡፡

ቤተ ክርስቲያን ለዚህ ሳምንት ከብሉያትና ከሐዲሳት የተውጣጡ፣ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለና የነበረውን ግንኙነት የሚያብራሩ የተወሰኑ ምንባባትን መርጣ ታዘጋጃለች፡፡

www.ethiopianorthodox.org

ቤተክርስቲያን ከወቅቱ ሁኔታ ጋር የሚስማሙ እጅግ ጥልቅ ስሜት የሚፈጥሩ ዝማሬና ተመስጦ ታቀርባለች፡፡

በመጀመሪያዎቹ ቤተክርስቲያን ቅዱሳን አባቶቻችን ሳምንቱን እጅግ ታላቅ በሆነ ክብርና መገዛት እንዲሁም በጥልቅ ስሜት ይቀበሉት ነበር፡፡ ሲጾሙም የጌታችንን መከራ በማሰብ ውስጥ ልንቀምሳቸው የማይገቡ ጣፋጮች ከማንኛውም ዓይነት ቅብና ስብ እንዲሁም ማርን ከመሰሉ የሳሙ የጣሙ ምግቦች ተከልክለው ይጾሙ ነበር፡፡

አንዳንዶች ፈጽሞ ምግብን አያበስሉም ነበር፤ ከምግብ ተከልክለው ይጾሙ ነበር፤ ምግብን ማዘጋጀት በጊዜው ሊያደርጉ ከሚገባቸው ትጋትና መገዛት እንዳያቦዝናቸው ያስቡ ነበርና፡፡ አብዛኛዎቹም ክርስቲያኖች ከኅብስትና ከጨው በስተቀር ሌላ አይመገቡም ነበር፡፡ እንዲሁም በግብጽ ቤተክርስቲያን ትውፊት መሠረት ደግሞ አቅም ያላቸው ሁሉ ከዓርብ ምሽት ጀምሮ ትንሣኤው እስከሚበሠርበት ዕለተ እሑድ ጠዋት ድረስ ከምግብ ራሳቸውን ይከለክሉ ነበር፡፡

የሳምንቱ ታላቅነትና የትጋት ጊዜ የመሆኑ ምልክት ሴቶች ጌጥና መዋቢያ ከማድረግ ከመጠቀም ይቆጠቡ እንደነበር ሲታወስ ነው፡፡ ሰዎችም ሁሉ ጊዜያቸውን ለትጋት ለጌታችንም ክብር ያውሉት ነበር፡፡ በቤተ ክርስቲያን ለጸሎትና ለተመስጦ ይሰበሰባሉ፡፡

ታላቁ ንጉሥ ቴዎዶስዮስ በዚህ ወቅት መንግሥታዊም ሆነ ሌሎች ሥራዎች ሁሉ ቆመው በሥርዓተ አምልኮው በመመሰጥ ማሳለፍ እንዲቻል ያዝዙ ከነበሩ ክርስቲያን ነገሥታት አንዱ ነበር፡፡ ለመታረም ራሳቸውን ለማነጽ ይጠቀማቸዋል ተብሎ ተስፋ ስለሚደረግ እስረኞች ጭምር ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲሔዱ በሥነ ሥርዓቶቹም ላይ እንዲገኙ ይፈቀድ ነበር፡፡

ክርስቲያን ጌቶችም በባሮቻቸው ላይ ልዩነት ሳይፈጥሩ ከየትኛውም ሥራ ተቆጥበው እንደ ጌቶቻቸው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ያስቡት ዘንድ በዚህ ሰሙን ያሳርፏቸው ነበር፡፡ ስለዚህ ጌቶችና ባሮች ሁለቱም በዚህ ሰሞን ለጌታ ይገዙ ነበር፤ የዚህን ሳምንት ጥልቅ መንፈሳዊ በረከትም ይሳተፉ ነበር፡፡

የሰሙነ ሕማማት ሥርዓቶች

በዚህ ሳምንት ቤተ ክርስቲያን የምታተኩርበት ዋናና ብቸኛ አሳብ አንድ ነው፤ የጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መከራ፡፡ በዚህም ምክንያት የሚደገሙ መዝሙራት፣ የሥርዓተ ጸሎት ሰዓታት፣ ከጌታችን ጋር የተዛመዱ የተለያዩ ጉዳዮችን ማለትም ልደቱንና፣ አገልግሎቱን፣ ትንሣኤውን፣ ዕርገቱን፣ በአባቱም ቀኝ መቀመጡን፣ ዳግመኛም በክብር የሚገለጥበትን

www.ethiopianorthodox.org

ምጽአቱን ጨምሮ ሌሎችም ነገረ መስቀሉን በሚናገሩ የተመረጡ ዝማሬዎች ይተካሉ።

ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ ለዓለመ ዓለም። አማኑኤል አምላኪየ ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ ለዓለመ ዓለም። ኦ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ! ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ ለዓለመ ዓለም።

ኃይሌ መከታዬና ረዳቴ ስለሆንከው ለአንተ ለአምላኬ ለአማኑኤል ለጌታዬ ለኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ክብርና ምስጋና ጽናትም ለዘላለሙ የአንተ ናቸው።

‹‹ቸሩ መድኃኒታችንን›› እያልንም ከዕለተ ረቡዕ ጀምሮ ስሙን እንጠራለን። ዕለቱ ጌታችንን አሳልፎ ለመስጠት ማሴር የጀመሩበት፣ ለድኅነታችን ተግባራዊ እርምጃ የተጀመረበት ነበርና። ይሄ ጸሎት በየቀኑ ዐሥር ጊዜ ይደገማል። በቀን አምስት ጊዜ ሌሊትም አምስት ጊዜ ይደርሳል። በነግህ፣ በሦስት፣ በስድስት፣ በዘጠኝ እና በዐሥራ አንድ ሰዓት ይደርሳል።

በእነዚህ በእያንዳንዱ ጸሎትም ወደ አምላካችን ወደ መድኃኒታችን፣ የተቀበላቸውንም መከራዎች ወደ ማሰብ እናዘነብላለን። እንዲህም እንላለን "አንተ ማን እንደሆንክ እናውቃለን፤ ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም።

በዚህም ጸሎት ከስቅለቱ በፊት በሳምንቱ የተፈጸሙትን የመከራ መስቀሉን ምስጢር ሁሉ እያሰብን በየምዕራፉ እንከተለዋለን። እነዚህ የነገረ መስቀሉ ምስጢራት ምን ነበሩ? ቤተ ክርስቲያን በሳምንቱ ምንን እንዴት ባለ ሥርዓት ታዘክራለች?

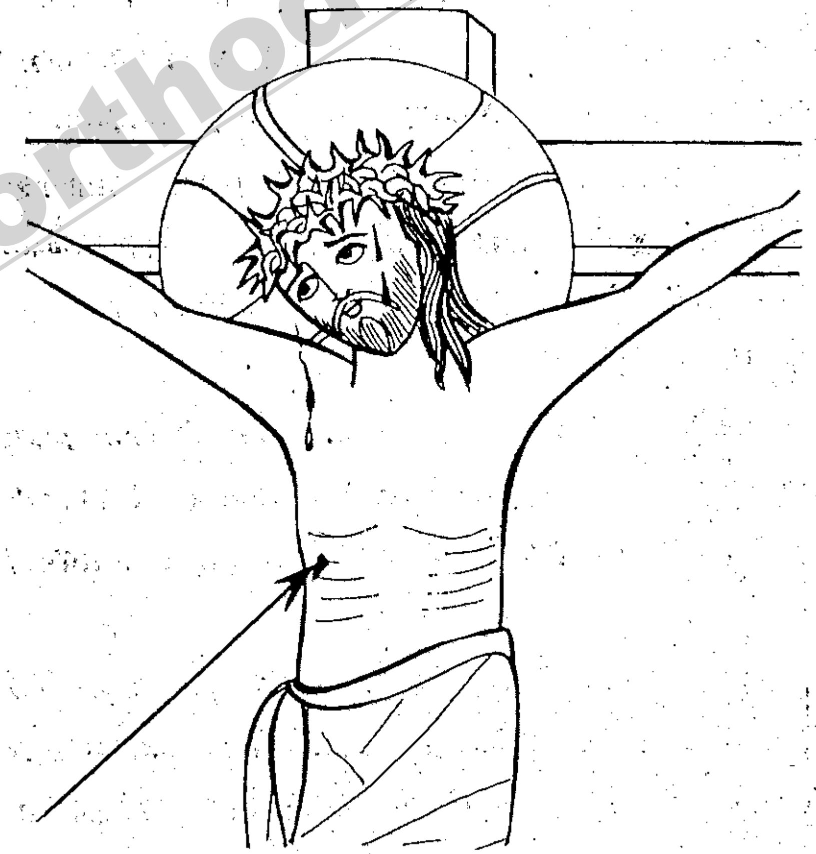

www.ethiopianorthodox.org

መከራ መስቀሉ እንዴት ተጀመረ?

በዕለተ ሆሳዕና ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ንጉሥ አቀባበል ወደ ተደረገለት ቦታ ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ። ሕዝቡም አመስገኑት፤ ዘመሩለት፤ ዘንባባ ይዘው፣ ልብሳቸውንም በእግሮቹ ሥር አንጥፈው ደስታቸውን ገለጹ። ከተማውም ሁሉ ታወከ (ማቴ 21፥10)። ይህም ሊቃነ ካህናቱን የሕዝቡንም ሽማግሌዎች ጸሐፍት ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንን አስቆጣ።

ሕዝብ ስለ እርሱ ባደረበት የፍቅር ስሜት ለሰጡትም ታላቅ ክብር ቀኑበት። ስለዚህ ያስወግዱት ዘንድ ማሰብ ጀመሩ። ወደ ቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ፣ በዚያ የነበሩትን ሻጭና ገዢዎችን ገሥጾ ባስወጣ ጊዜ እጅግ ክፉኛ ተቆጡ።

ከዚህም ‹‹አንድስ እንኳ ልታደርጉ እንዳይቻላችሁ ታያላችሁን እነሆ ዓለሙ በኋላው ተከትሎት ሔዷል›› አሉ።/ዮሐ 12፥19/። ‹‹በምን ሥልጣን እነዚህን ታደርጋለህ?›› ሲሉ ጠየቁ /ማቴ 21፥23/።

ሊቃነ ካህናቱ ካደረባቸው ክፉ ቅናት የተነሣ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ይገድሉት ዘንድ ፈለጉ። አስገራሚው እንቆቅልሽ ግን የተከተሉት ሰዎች /ሕዝብ/ ያደረባቸው

ዝንባሌ /የአቋም ለውጥ/ ነው። እንደ ንጉሥ ይቀበሉት ዘንድ የዘመሩለት እነሱ ኋላ ደግሞ "ስቀለው፣ ስቀለው!" እያሉ ሲጮኹ ተገኝተዋልና /ሉቃ 23፥21/።

ሕዝቡ ቀድሞም እንደ ንጉሥ ሊቀበሉት የወደዱት ምድራዊ ንጉሡ መስሏቸው ነበርና ነው። "በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤ በጌታ ስም የምትመጣ የአባታችን የዳዊት መንግሥት የተባረከች ናት" /ማር 11፥9-10/ አሉ። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በምድር ላይ ያለን ንግሥናን ተቃውሟል፤ እርሱ ሰማያዊ ንጉሥ ነውና። ናዝራዊውን ለማስወገድ የተሰለፉበት የሊቀ ካህናቱ ሴራም የሚጠበቅ ነበር፤ እነርሱ ሲጠብቁት በቆዩት ንግሥና /ግዛት/ ተስፋ አጥተው ነበርና።

ቤተ ክርስቲያንም የዕለተ ሆሳዕና ሥነ ሥርዓት ፍፃሜን የሰሙነ ሕማማቱ መጀመሪያ አድርጋ ታስባለች። ጌታችንን ለመግደል ማሰብ የጀመሩት ከዚያች ሰዓት በኋላ ነበርና።

በዚህ ሳምንት ውስጥ የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳት ሥዕላት፣ ዓምዶች፣ አትሮንስ እና አንዳንዴም ግድግዳዎቹም ጭምር በጥቁር ልብስ ይሸፈናሉ። ይህም የሐዘን ድባብን ለመፍጠር ነው። እያንዳንዱም አማኝ በክርስቶስ መከራ የተካፈለ ያህል እንዲሰማው ያደርጋል። ቅዱስ ጳውሎስም "እርሱንና የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቅ በመከራውም እንድካፈል ወደ ሙታንም ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ

www.ethiopianorthodox.org

በሞቱ እንድመስለው እመኛለሁ" ያለውን ቃል ያሳስባል /ፊል. 3፥10/፡፡

ጸሎተ ፍትሐት

በሰሙነ ሕማማት ቤተ ክርስቲያን ሙሉ በሙሉ የጌታችንን መከራ በማሰብና በማሳሰብ የተያዘች ትሆናለች፡፡ በዚህም ምክንያት መሥዋዕተ ዕጣን አይኖርም፡፡ ሌላው ቀርቶ በቀብር ሥነ ሥርዓት እንኳን ይሔ ሥርዓት አይደረግም፡፡ በፋንታው ሥርዓተ ጸሎቱ ሕማሙን በሚናገሩ ጸሎታትና ንባባት ይሸፈናል፡፡ በዚህም ምክንያት ለሙታንም የሚደርሰ ጸሎት ለአጠቃላይ ሕዝበ ክርስቲያንና በዚያ በሰሙነ ሕማማት ውስጥ ነፍሳቸው ከሥጋቸው ለሚለዩ ሰዎች ሁሉ ከዕለተ ሆሳዕና ቅዳሴ በኋላ ፍትሐተ ጸሎት ይደረጋል፡፡*

ካህናት ውሃ አቅርበው የሚጸልዩት ለዚሁ ዓላማ ሲባል ነው፡፡ ለአንዳንዶች ግን ለዘንባባዎች ማጠቢያ ይመስላቸዋል፡፡ ሁላችን የምንጠራበትን፣ በምድር የምንመላለስበትን ሕይወት ፍፃሜ መቼ እንደሆነ አናውቀውምና፤ በእነዚህ ጸሎቶች ጊዜ ከልብ ንስሐ

* በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን በዕለተ ሆሳዕና ጸሎተ ፍትሐት የመደረጉ ሌላው ትርጓሜ ከጌታችን ሞት በፊት ሁላችን ሙታን የነበርን መሆናችንን ለመግለጽም ነው፡፡ እንደ ሙታን ጸሎተ ፍትሐት ይደረግልናል፡፡ በሞቱና ትንሣኤው ደግሞ ሕያዋን እንሆናለን፡፡

በመግባት ኃጢአታችንን መናዘዝ አለብን፡፡ ከዚህ የፍትሐት ጸሎትና ከጉባኤው መበተን በኋላ ጸሎቶች ከ‹‹ሠፈሩ›› ውጪ ይሆናሉ፡፡

ከሠፈሩ ውጪ

በብሉይ ኪዳን ሕግ መሠረት የበደል /የኃጢአት/ መሥዋዕት የሚቀርበው ከሠፈሩ ውጪ ነበር /ሌዋ 4፥12-21/፡፡ የዓለምን ኃጢአት ያስወግድ ዘንድ የመጣው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ከከተማዪቱ ውጪ /ዳርቻ/ መከራን ተቀበለ፡፡ እርሱን እንደ ኃጢአተኛ ቆጥረውታልና ከሠፈሩ አስወጥተው ሰደዱት፡፡ በዚያም ሰቀሉት፡፡ ቅዱስ ጳውሎስ ይህንኑ ምስጢር ሲያብራራና ሲተረጉም "እንግዲህ ነቀፌታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ሠፈሩ ውጪ እንውጣ" ብሏል፡፡ /ዕብ 13፥13/፡፡

የጌታችንን የመከራውን ጉዞ አርአያ ተከትላ ሕማማቱን የምታስበው ቅድስት ቤተ ክርስቲያንም መከራውን ስታስብ ከሠፈሩ ውጪ ከእርሱ ጋር ትጓዛለች፤ መጋረጃም ትሸፍናለች፡፡ /ትጋርዳለች/፡፡ ቤተ ክርስቲያንም የመቅደስና የቅድስቱን አገልግሎት ትተዋለች፤ አትሮንሱም ወደ ቅድስቱ ይወርዳል፤ ከመሠዊያው ከመቅደሱ ከቅጽሩ ሁሉ ርቆ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም" እያልን የእርሱን መከራ፣ ተግሣጽም

www.ethiopianorthodox.org

ሁሉ እንሳተፍ ዘንድ፤ ጸሎትም ሁሉ ከዚያ ውጪ ይደርስ ዘንድ። በዚህም ዝማሬ /ውዳሴ/ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ደረጃ በደረጃ ለእርሱ በምናቀርበው የምስጋና ቃል ተመስጠን በመከራው ሁሉ እንከተለዋለን።

የሰሙነ ሕማማት መዝሙር

ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም አሜን

የእርሱን እንቅስቃሴ መስቀል መከራ ሁሉ እየተከተልን በሰሙነ ሕማማት ሁሉ ይህንን ዝማሬ ለጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዘምራለን። በአምስቱም የቀን ጸሎት ጊዜያት እንዲሁም በአምስቱ የሌሊቱ ጸሎት ጊዜያት ሁሉ እናደርሳለን። ይህ መዝሙር በእያንዳንዱ የጸሎት ጊዜ ዐሥራ ሁለት ጊዜያት ይደረሳል /ይደገማል/። ይህም በመደበኛ የሥርዓተ ጸሎት ጊዜያት በእያንዳንዱ ጊዜ በምንደግማቸው የዳዊት መዝሙሮች ፈንታ የሚሆን ነው።

ጌታችን ኢየሩሳሌምን ለቅቆ ወደ ቢታንያም ሲገባ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም" እያልን እንከተለዋለን። ጌታችን ቤተ መቅደሱን ባጸዳ፣ ሻጭ ለዋጮችን ባስወገደ ጊዜ ሊቃነ ካህናት ተቆጥተው "በምን ሥልጣን እነዚህን

www.ethiopianorthodox.org

ታደርጋለህ?" አሉት። እኛ ግን "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም....." እያልን ተከትለን እንዘምርለታለን።

እነርሱ ሊገድሉት አቀዱ፤ መከሩ። እኛ ግን ዳግመኛ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም....." እያልን ከእርሱ ጋር እንቆማለን።

ጌታችን በታላቅ ትሕትና የደቀመዛሙርቱን እግር ያጥብ ዘንድ አጐነበሰ /በርከክ አለ/፤ ስለዚህም እኛም "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም...." እንለዋለን። ጌታችን በጌቴሴማኒ ይጸልይ ነበር። በዚህ መከራ /ትጋት/ ላቡ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበር። ይህንንም ባሰብን ጊዜ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም...." እንላለን። በእያንዳንዷም ሰዓት እንከተለዋለን፤ አብረንም እንቆዛለን።

በተያዘ ጊዜ፣ ጠላቶቹ ባሉበት (በቆሙበት) በፍርድ በተመረመረ ጊዜ፣ የእሾህ አክሊል በደፋ ጊዜ፤ በተገረፈ ጊዜ፤ መስቀሉንም ይዞ በወደቀ ጊዜ፣ በተቸነከረ ጊዜ፣ ቅድስት ነፍሱንም በፈቃዱ ለአባቱ እጅ አሳልፎ በሰጠ ጊዜ እንዲሁም በቀኙ የተሰቀለውን ወንበዴ ወደ ገነት ባስገባው ጊዜ ሁሉ ለእርሱ እንዘምራለን። "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም...." እንለዋለን።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰሙነ ሕማማቱ በቅድሚያ የሚመሰገነው ገናናው ኃይሉ ነው። አዎ ቅዱስ ጳውሎስ "የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው" /1ቆሮ 1÷24/ እንዳለው ጌታችንን "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም..." እንለዋለን።

እውነት ነው። አንዳንዶች በመስቀል ላይ የደከምህ የተሸነፍህ ይመስላቸዋል፤ ጌታ ሆይ እኛ ግን አንተ ማን እንደ ሆንህ እናውቃለን። አስቀድመን በምናውቀው ኃይልህ አንተ ፈጣሪ መሆንህን ነው። "ሁሉ በእርሱ ሆነ፣ ከሆነውም አንዳችስ እንኳ ያለእርሱ አልሆነም" /ዮሐ 1÷3/ አንተ ዳኛ/ፈራጅ/ ሆነህ በክብር በሕያዋንና በሙታን ለመፍረድ የምትመጣበት ኃይል አለህ።

እርግጥ ነው፤ የተሰቀለው ጌታ እንደ ደካማ የመሰላቸው ሰዎች ከእነርሱ ጋር ያሳልፍ በነበረበት ጊዜና በየዕለቱ ያደርግ የነበረውን ቢያስቡት ኖሮ የባሕርይ ኃይል ያለው መሆኑን ባወቁ በተረዱ ነበር። እርሱ በተአምራቱና በቅድስናውም ሁሉ ኃያል ነው።

ጌታ ሆይ! አንተ ብቻ ኃያል ነህ፤ ሌሎች ሁሉ ኃጢአትን ተቋቁመው መገኘት ባልቻሉ ጊዜ "ወግታ የጣለቻቸው ብዙ ናቸውና፤ እርሷም የገደለቻቸው እጅግ ብዙ ናቸው" /ምሳ. 7÷26/። በመጽሐፍም

"ሁሉ ዐመፁ፤ በአንድነትም ረከሱ፤ በጎ ነገርን የሚሠራ የለም፤ አንድ ስንኳ የለም" እንደተባለ /መዝ 14÷ 3/ አንተ ግን ኃጢአትን አሸነፍህ።

አንተ አምላኬ ግን አንተ ብቻ ዓለሙን ሁሉ ያሸነፍከው፤ "ከእናንተ ስለ ኃጢአት የሚወቅሰኝ ማነው?" /ዮሐ 8÷46/ ያልከው ጌታ ነህ።

አንተ አምላኬ ግን አንተ ብቻ ዲያብሎስን ያሸነፍከው፤ "የዚህ ዓለም ገዢ ይመጣል፤ በእኔ ላይ አንዳች የለውም" /ዮሐ 14÷30/ ያልከው ጌታ ነህ።

አንተ አምላኬ ግን አንተ ብቻ ቅዱስ ነህ፤ "ቅድስና ያለ ተንኮል ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞችም የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ ..." /ዕብ 7÷26/ የተባለልህ ነህ።

አንተ አምላኬ ግን አንተ ብቻ ቅዱስ ነህ፤ "አንተ ብቻ ቅዱስ ነህ" እያሉ /ራእ 15÷4/ የዘመሩልህ ነህ።

ጌታ ሆይ! ተአምራትህ ያለህን ድንቅ ኃይል ይመሰክራሉ። አንተ "ሌላ ሰው ያላደረገውን ሥራ በመካከላቸው" አደረግህ /ዮሐ 15÷24/። በተፈጥሮም ላይ ያለህ ሥልጣን (ኃይል) ነፋሳትን ማዕበሉንም በገሠጽህ ጊዜ፣ በባሕሩም ላይ በተራመድህ ጊዜ ታይቷልና። ዳዊትም "የባሕርን ኃይል አንተ ትገዛለህ፤ የሞገዱንም መናወጥ ዝም ታሰኛለህ" እያለ ዘመረልህ /መዝ 89÷9/። ለከ

www.ethiopianorthodox.org

ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም አሜን።

ኃይልህንም በደዌያትና በሞት ላይ አሳየህ። የሰዎችን ሁሉ ደዌና ድካም ይልቁንም ሲፈወሱ የማይቻላቸውን ፈውስሃልና። የዕውራንን ዓይን አበራህ፤ ለምጻሞችን አነጻህ። በደም መፍሰስ ስትሰቃይ የነበረችውን ሴት፣ የሠላሳ ስምንት ዓመቱን መፃጉዕ፣ በጣሪያ ላይ ያወረዱትን ልምሾ /ሽባ/ እጁም የደረቀችበትን ሰው ፈውስሃልና።

ጌታ ሆይ! ሙታንንም አነሣህ፤ በመቃብር አራት ቀናት የነበረውንም የሸተተውንም አልዓዛርን ሕይወትን ሰጠኸው። አንተ ፈጣሪ ጌታ መሆንህንም አሳየህ። ሺሕዎችን በአምስት እንጀራና በሁለት ዓሣ መግበህልና። ውኃንም ወደ ወይን በለወጥህ ጊዜ፣ ከማኅፀንም ጀምሮ ዕውር ለነበረው ዐይንን በሰጠኸው (ባደልከው) ጊዜ አዲስ ነገርን ፈጥረኻልና።

በዲያብሎስም ላይ ኃይልህን አሳየህ። ርኩሳን መናፍስትን በሥልጣን ታወጣ ነበርና፤ "አንተ ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ" እያሉ ብዙዎች ይወጡ ነበርና። አጋንንትንም ገሠጽህ፤ እንዳይናገሩም አዘዝካቸው።

ተአምራትህ ሊቆጠሩ የማይችሉ እጅግ ብዙ ናቸው። ተወዳጅ ቅዱስ ዮሐንስም ስለ ኢየሱስም ያደረገው ብዙ ሌላ ነገር ደግሞ አለ ሁሉ በእያንዳንዱ ቢጻፍ ለተጻፉት መጻሕፍት ዓለም

www.ethiopianorthodox.org

ራሱ ባልበቃቻቸውም" /ዮሐ 21÷25/። ከእነዚህ ሁሉ ከጌታችን ኃይላት በላይ /ባሻገር/ ግን ድንቁ ስለ ኃይል አዲስ ሐሳብ /መረዳት/ እንድናገኝ ያደረገበት፣ በመከራውና በመስቀሉ ያሳየው ምስጢር የሆነው ኃይል ነው።

ምሥጢራዊው አዲሱ የኃይል እሳቤ

የዓለም የኃይል እሳቤ ጌታችን ካስተዋወቀን የኃይል እሳቤ የተለየ ነው፡፡ ለዓለም ኃይል ማለት ራስን ተከላክሎ ሌላውን ገዝቶ (አስገዝቶ) የሚኖርበት የመምታት፣ የመግፋት፣ የጠብ የክርክር ኃይል ነው፡፡ ጌታችን ግን አርአያ አድርጐ ያቆመው ኃይል ወሰን የለሽ መውደድን፣ መሥዋዕት የመሆንን፣ የመታገስን ኃይል ነው፡፡

ስለ ኃይል ስናስብ ከቁሳዊ /አካላዊ/ ሳይሆን ከመንፈሳዊ ጐኑ አንጻር እናየዋለን፡፡ ስለዚህ ነው ጌታችንን ዘወትር በመከራው ውስጥ ትኩር ብለን የምናየው፤ የምናስበው፡፡

ምስኪን ደሀ የሆነው ቁሳዊው ዓለም ግን ጌታችንን ፊቱን በጸፉት፣ በተሳለቁበት፣ ባፌዙበት፣ በሰቀሉትም ጊዜ ሁሉ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ደከመ ያስባል፡፡ በክርስቶስ ላይ የደረሱበት እነዚህ ሁሉ ነገሮች ከችሎታ ማጣት የተነሣ ቢሆን ኖሮ የዓለሙ ሐሳብ እውነት በሆነ ነበር፡፡ ነገር ግን እርሱ ከእነዚያ ፊቱን ከጸፉት ከሳቁ ከተሳለቁበት፣ ከሰቀሉትም ሁሉ በላይ በእውነት ኃያል ነበር፡፡

እነርሱን ለማጥፋት የሚችልበት የባሕርይ ኃይልና ሥልጣን ባለቤት ነው፡፡ ነገር ግን አላደረገውም፡፡ ይወዳቸዋልና፤

www.ethiopianorthodox.org

ፍቅሩም ከሞት ይልቅ የበረታች ናትና፡፡ እርሱ በሞት ሊቀጣቸው ይቻለው ነበር፤ እርሱ ግን ያን አላደረገም፤ እነርሱንም ከሞት ሊያድን፣ በእርሱም ሞት ሕይወትን ሊሰጣቸው ወደዓለም መጥቷልና፡፡

የጌታችንን ትዕግስቱን እናደንቃለን፤ ‹‹እኛ ኃይለኞች የሆንን የደካሞችን ድካም እንድንሸከም ራሳችንን ደስ እንዳናሰኝ ይገባናል፡፡›› ብሎ ሐዋርያው እንደተናገረ ኃይሉ በትዕግስት ውስጥ የተፈጸመ እንደሆነ አሳምኖናል (ሮሜ 15፥1)፡፡

አንዳንድ ሰዎች ለቁጣ የሚያነሣሡ አናሳ ስድብና ንቀቶችን እንኳ ለመታገስ እጅግ ደካሞች ናቸው፡፡ ስለእነዚህ ጥቃቅን ስድብና ንቀቶች ይቆጣሉና፤ ራስን መግዛትን ያሳጣቸዋል፡፡ ወደ በቀልም ያደርሳቸዋል፡፡ ይህም ደካማነታቸውንና የትዕግስትንም ኃይል እንዳጡ ያሳያል፡፡

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በትዕግስቱ ኃያል ነው፡፡ ይህም የፍቅሩን ኃይል ይገልጣል፡፡ ፍቅርም ያለው ማንም ቢሆን ይታገሳል፤ ትዕግስት አለማድረግ ፍፁም ፍቅርን ማጣት ነውና፡፡ ጌታችን በደላችንን ያስወግድ ዘንድ መጣ፤ "እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን፤ ከእኛ እያንዳንዱ ወደገዛ መንገዱ አዘነበለ፤ እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ›› /ኢሳ 53፥6/፡፡

ጌታችን ስለበደላችን ራሱን ሠዋ፤ ስለእኛም የመቱትን፣ የተፋበትን የእነዚያን ስድብ ታገሰ:: በጥልቅ ፍቅሩም ለእያንዳንዳችን በጆሮአችን ደስ የሚያሰኝን መዝሙር፣ "ስለ አንተ ስድብን ታግሻለሁና፤ እፍረትም ፊቴን ሸፍናለችና" የሚለውንም ቃሉን ያሰማናል /መዝ 69፥7/:: እነዚህን ቃላቱን እንሰማለን፤ በትሕትናም "ስለ እኔ የክፉዎችን የተዛባ የፍርድ፣ ጽፋትና ግርፋቱን ታገስክ፤ ከጸያፍ ትፋታቸው ፊትህን አልመለስክም::" ብለን እንመልስለታለን::

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመከራውና በመስቀሉ ውስጥ ያሳየው ኃይሉ በእርሱ ላይ መከራ ያደረሱበትን ሁሉ ማጥፋት የሚችል መሆኑን የሚያመለክት ነበር:: ስለ ነገር ግን ለእኛ ካለው ጽኑ ፍቅር የተነሣ አላጠፋቸውም:: ስለ እኛም ተቀጣ፤ ሰላምንም ሰጠን፤ እፍረታችንን ወሰደልን፤ ክብሩንም አደለን::

የክርስቶስን እውነተኛ ፍቅር ለመረዳት ክርስቶስ የተቀበለው የፈቃድ ተዋርዶ ባይኖር፣ የመስቀሉን መከራ ባይቀበል / ቢቃወም/ ዕጣ ፈንታችን ምን ይሆን ነበር? ወይም ምድር ተከፍታ በላይዋ ያሉትን ሁሉ እንድትውጥ ቢያዝ ወይም እሳት ከሰማይ ወርዶ ቢያቃጥላቸውስ? ብለን ራሳችንን መጠየቅ አለብን:: እንደዚያ አድርጐ ቢሆን ቤዛ ሆኖ ስለእኛ መሞቱን ባለመፍቀዱ

የሚቤዠን የለምና እኛ ወደ ጥፋት ባመራን ነበር:: ስለዚህ ጌታ ከፍቅሩ የተነሣ በፍኖተ መስቀል ውስጥ ሆኖ "እናንተ እንዳት ሞቱ ሞትን ተቀበልሁ፤ ትከብሩም ዘንድ ተዋረድሁ፤ በተለይ ለእናንተ ስል ራሴን ልሠዋ መጣሁ፤ ከፍቅሬም የተነሣ ስለእናንተ ስድብን ታገሥኩ፤ ስለሰደቡኝም ሁሉ›› አለን::

ስለዚህ እርሱ የፍርድ መዛባትን /ኢ-ፍትሐዊነትን/ ብቻ የታገሠ አልነበረም፤ በፍቅሩ ወደደ፣ ይቅር አለ:: ለክፉዎችም ጸለየ፤ "የሚሠሩትን አያውቁምና ይቅር በላቸው" ብሎ ስለ እነርሱ ወደ ባሕርይ አባቱ ማለደ እንጂ /ሉቃ 23፥34/::

ይህ የሚበድሉትን የሚያስታግስ፣ የሚያስወድድ፣ ለእነርሱም የሚያስጸልይ፣ ስለ እነርሱም መሥዋዕት የሚያስደርግ የልባዊ ፍቅር እውነተኛ ኃይል ነው:: ይህን አርአያነት የሚከተል በመዓርግ ከእርሱ በታች በሆነ ተሰድቦ፣ ከእርሱ ታናሽ የሆነ ሰዳቢውን ይቅር የሚል ለእርሱም የሚቆም፣ የሚሾም የሚሸልም ከእኛ መካከል ማነው?

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ አይሁድ ጌታን በያዙት ጊዜ ጌታውን ሊከላከል ሰይፉን የመዘዘ፤ የባሪያውንም ጆሮ የቆረጠ እርሱ፤ ክርስትና ስለ ኃይል ያለውን እሳቤ አላስተዋለም:: ስለዚህም ጌታችን ሰይፉን ወደ ስገባው ይመልስ ዘንድ ጠየቀው::

ቅዱስ ቀናትን ገንዘብ ማድረግ መልካም ነው፤ የሥጋ

www.ethiopianorthodox.org

ኃይል ግን የእኛ /የክርስቲያኖች/ መንገድ አይደለም:: መንገዳችን ፍቅር ነው:: በዚህም ፍቅሩ ጌታችን የባሪያውን ጆሮ ፈወሰ:: ቤዛ ሊሆን በመጣላቸው በኃጥአንም ተማረከ::

ሐዋርያቱ ቅዱስ ዮሐንስና ቅዱስ ያዕቆብም ጌታችን በሳምራውያን መንደር ተቃውሞ በገጠመው ጊዜ የኃይልን እውነተኛ ትርጉም አለመረዳታቸውን ያሳብቅ ነበር:: ሁለቱ ሐዋርያት "ጌታ ሆይ ኤልያስ ደግሞ እንዳደረገ እሳት ከሰማይ ወርዶ ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን? አሉት፤ እርሱ ግን ዞር ብሎ ገሥጻቸውና ምን ዓይነት መንፈስ እንደሆነላችሁ አታውቁም፤ የሰው ልጅ የሰውን ነፍስ ሊያድን እንጂ ሊያጠፋ አልመጣም" ብሏቸው ነበር /ሉቃ 9÷54-56/::

እንደቃሉም ጌታችን በፈቃዱ ወደ መስቀሉ ቀረበ፤ ለብዙዎች ቤዛ ይሆን ዘንድ ሕይወቱን ሊሰጥ መጣ::

ወንድሞቼ ሆይ! ወደ መስቀሉ በቀረብን ጊዜ እንደ ማርያም መግደላዊት አናለቅስም፤ እንደ ኢየሩሳሌም ሴቶችም:: ለእርሱ ልናዝንለት ልንወቅሰውም /ልንከሰውም/ አይደለም:: እኛ በመስቀሉ አጠገብ የምንቆመው መስቀሉንና የተሰቀለውን ለማክበር፤ ታላቋን ጥዑም ዜማ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም..." እያልን ልንዘምር ነው እንጂ::

ለከ ኃይል

መስቀሉ ትምክህታችን ነው፤ ቅዱስ ጳውሎስም "ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት፤ እኔም ለዓለም የተሰቀልሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ" /ገላ 6÷14/፤ "የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው" /1ቆሮ 1÷18/ ይላል::

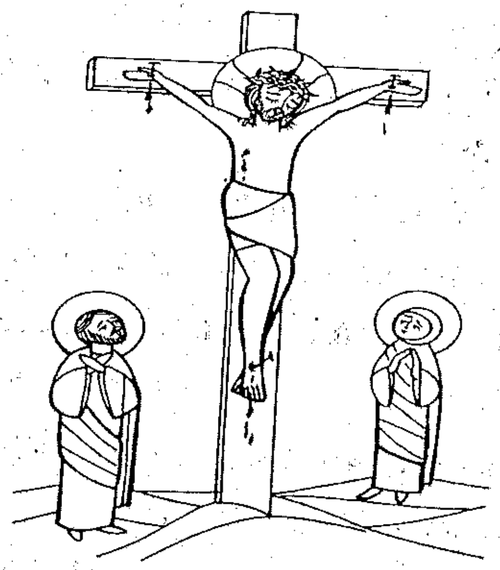

www.ethiopianorthodox.org

መስቀሉ የኃይል ሳይሆን የድካም ምልክት ቢሆን ኖሮ በቤተ ክርስቲያናችን ጉልላት አናቆመውም፤ በአንገታችን አናስ ረውም፤ በእጆቻችን ላይ አንነቀሰውም፤ በጽሑፎቻችን አንጽፈውም ነበር፡፡ መስቀሉ ለእኛ የኃይል ምልክት ነው፡፡ ይህም የፍቅር፣ የመሥዋዕትነት፣ ራስን የመካድ፣ የትዕግስት ኃይል ነው፡፡ ይህ የኃይል እውነተኛ ትርጉም ነው፡፡

ብዙዎች ለጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ "አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ፤ እናምንብሃለን...." ብለውታል፡፡ ጥያቄና መፈታተናቸውን እንደ ሐሳባቸው ቢቀበል ኖሮ ትርጉሙ የሰው ልጅ ጥፋት፣ ድኅነትንም ማጣት በሆነ ነበር፡፡ እርሱ ግን መከራን ለመቀበል እጅግ ኃያል ነበር፤ በመስቀልም ላይ ጸና፡፡

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ‹‹የእግዚአብ ሔር ልጅ መሆንህን ለመግለጥ፣ ኃይልህን ለማሳየት፣ ራስህን አድን፤ ዓለምንም በተአምራትህ አስደንቅ›› ባሉት ጊዜ በከንቱ ውዳሴ አልተሸነፈም፡፡ እርሱ በዚህ ሽንገላና በተሳሳተ የኃይል አሳቤ አልተሸነፈም፡፡ ከመስቀል መውረድ የሚቻለው ነበር፤ ነገር ግን እኛ እንድን ዘንድ ያንን አልፈቀደም፡፡

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለራሱ ክብር አላሰበም፤ ራሱን ዝቅ አደረገ፡ ራሱን ከሞት ያድን ዘንድ አልተጨነቀም፤

www.ethiopianorthodox.org

እኛን ለማዳን ፈቀደ እንጂ፡፡ ወደ መስቀል የደረሰው ከድክመት የተነሣ አልነበረም፤ ከፍቅር የተነሣ እንጂ፡፡

እርሱ ፍቅር ነውና ራስ ወዳድ አልነበረም፡፡ ፍቅር "ብቻዬን ይድላኝ አይሰኝም፤ አያበሳጭም" /1ቆሮ 13÷5/፡፡ ስለራሱ ቢያስብ ኖሮ፣ እንደ ዓለም ሐሳብም መከበርን ቢሻ ኖሮ ራሱን ዝቅ ባላደረገ፤ የባሪያውንም መልክ ባልወሰደ፡፡ እርሱ ስለራሱ አላሰበም ምክንያቱም እርሱ ራሱን ስለእኛ አሳልፎ ሊሰጥ ወድዶ ወደ ዓለም መጥቷልና፡፡

በዚህም የፍቅሩንና የመሥዋዕትነቱን ኃይል ለዓለም አረጋገጠ፡፡ "ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከማኖር ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም" /ዮሐ 15÷13/ እንግዲህ ጌታችን ያስቀመጠልን የኃይልና ራስን የመካድ ምሳሌነት እንዲህ የተገለጠ ነው፡፡

ጌታችን ያደረሱበትን በደል ሁሉ መቀበሉ ድንቅ ነው፡፡ "ለመታረድ እንደሚነዳ ጠቦት በሸላቶቹም ፊት ዝም እንደሚል በግ እንዲሁ አፉን አልከፈተም" /ኢሳ 53÷7/፡፡ የሠሩትን ተንኮል /ሴራ/ ሁሉ ያውቅ ነበርና፤ ነገር ግን ስለምን ብሎ አልተቃወመም፡፡ እርሱ በእርጋታ ለአስቆሮቱ ሰው ይሁዳ "የምታደርገውን ቶሎ ብለህ አድርግ" አለው እንጂ (ዮሐ 13÷27)፡፡ ጌታችን ላደረገው ፍቅር ሁሉ ታላቁ ማሳመኛው ለእኛ ሊሞት

ያለው መሻት (ፈቃድ) ነው፡፡

እርሱ መስቀሉን ለማጥፋት ኃይል አለው፤ እርሱንም ሊሰቅሉት የፈለጉትንም ሁሉ፡፡ ነገር ግን የእርሱ ኃይል ከዚህ ሁሉ ነገር በላይ ታላቅ ነው፤ የፍቅርና የመሥዋዕትነት ኃይል፡፡ እርሱን በመስቀሉ ጉዞ ሁሉ የተከተለው ይህ ኃይል የእኛም ተመስጦ እና እውነተኛ ስሜት ዋነኛ ትኩረት ነው፡፡

ሞትን ለመቀበል በተዘጋጀ ጊዜ ኃያል ነበር

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሞትን በመቀበሉ፣ ወደ ሞትም በመቅረቡ በእውነት ኃያል ነው፡፡ ሰዎች እርሱን በስውር አጥቅተውት ወይም ጎድተውት ወይም በኃይላቸው አስገድደውት የተቀበለው አይደለም፡፡ እንደሚያዝ ያውቅ ነበር፤ ለደቀመዛሙርቱ "ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ፤ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል" ብሎ እንደነገራቸው ሰዓቲቱንም ያውቅ ነበር /ማቴ 26÷2/፡፡

እርሱ ትክክለኛዋን ሰዓት፣ ቅጽበት፣ ቦታዋንም፣ ወዴትም ሔዶ እንዲይዙት የተቀረጠችውን ሰዓት ያውቃል ብኋል አልተሳሳትንም፡፡

www.ethiopianorthodox.org

የሚያውቃትም ሰዓት በቀረበች ጊዜ በጌቴሴማኒ አንቀላፍተው የነበሩ ደቀመዛሙርቱን ይቀሰቅስ ዘንድ ሔደ፡፡ "እንግዲህስ ተኙ ዕረፉም፤ እነሆ ሰዓቲቱ ቀርባለች፤ የሰው ልጅም በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል፤ ተነሡ እንሒድ፤ እነሆ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቧል" አላቸው /ማቴ 26÷45/፡፡

ጠላትም በቀረበ ጊዜ ይገናኘው ዘንድ /ራሱን ይሰጥ ዘንድ/ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ወደዚያው ቀረበ፡፡ በእርግጥም ራሱንም ስለእኛ ሊሰጥ ፈቀደ፡፡ እንዲህም አለ ‹‹እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም›› /ማር 10÷45/፡፡

በተያዘ ጊዜም ኃያል ነበር

ኃያሉን ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በያዙት ጊዜ ሰይፍና ዱላ ይዘው የመጡት ወታደሮች ፈርተውት ነበር፡፡ እስከ እግረ መስቀሉ የተከተለው ተወዳጅ ደቀመዝሙር ቅዱስ ዮሐንስ ሁኔታውን ሲገልጽ እንዲህ ብሏል ‹‹ኢየሱስም የሚመጣበትን ሁሉ አውቆ ወጣና ማንን ትፈልጋላችሁ አላቸው፤ የናዝሬቱን ኢየሱስን ብለው መለሱለት ኢየሱስ ‹‹እኔ ነኝ›› አለ፡፡ አሳልፎ የሰጠውም ይሁዳ ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ነበር እንግዲህ እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ

ኋላ አፈግፍገው በምድር ወደቁ›› /ዮሐ 18÷4-5/:: የጌታችን ጠላቶች ወደ ምድር ወደቁ:: እንደ እነርሱ ሰይፍና ዱላ ያልታጠቀ ከእነርሱ የትጥቅ ኃይል ጋር ሊነጻጸር የማይችል ታላቅ ኃይሉን ሊቋቋሙት አልቻሉም::

ጌታችን በዚህ ጊዜ መሰወር ይቻለው ነበር፤ ነገር ግን በዚያ ፋንታ የተረጋጋና ብርቱ ሆኖ ጸና:: እነርሱ ከወደቁበት በተነሡ ጊዜ ጠየቃቸው "ማንን ትፈልጋላችሁ?" አላቸው (ዮሐ 18÷7-9) እነርሱም ‹የናዝሬቱን ኢየሱስን› አሉት፤ ኢየሱስ መልሶ እኔ ነኝ አልኋችሁ፤ እንግዲህ እኔን ትፈልጉ እንደሆናችሁ እነዚህ ይሒዱ ተዉአቸው›› አለ::

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተያዘ ጊዜ ኃይል የነበረው እንዲህ ሆኖ ነበር:: ሌሎች እንዲህ ያለ ሁኔታ ሲገጥማቸው ይርዳሉ፤ በጌታችን ዘንድ ግን በተቃራኒው ነበር:: እርሱ የሚፈራ አልነበረም፤ እርሱን ለመያዝ የቀረቡት ግን ፊቱን ለማየት አልተቻላቸውም፤ "እኔ ነኝ" ብሎ ራሱን እስኪያ ቀርብላቸው ድረስ እጅግም ተንቀጥቅጠው ነበር::

ጌታችን በተያዘ ጊዜ ለነበረው ኃይል ሌላው ማሳያ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ ጆሮ መፈወሱ ነበር:: "ስምዖን ጴጥሮስም ሰይፍ ስለነበረው መዘዘው የሊቀ ካህናቱንም ባሪያ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቆረጠ" /ዮሐ 18÷10/:: የሥጋ ኃይል የማይስማማው

www.ethiopianorthodox.org

የዋሁ ጌታችን ወደ ጴጥሮስ ዞር ብሎ ሰይፉን ወደ ሰገባው ይመልስ ዘንድ ጠየቀው:: ራሱን ለመከላከል ሌሎችም ይከላከሉለት ዘንድ አልፈቀደም፤ ቅዱስ ጴጥሮስንም "ሰይፍህን ወደ ሥፍራው መልስ ወይስ አባቴን እንድለምን፤ እርሱም አሁን ከዐሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላእክት እንዲሰድልኝ የማይቻል ይመስልሃልን?" ሲል ገሰጸው /ማቴ 26÷53/:: ጌታችን እርሱን ለማዳን የሚደረግ ነገርን ሁሉ ተቃወመ:: ስለ እኛ ድኅነትም ሞትን በታላቅ ብርታት ተቀበለው::

የሊቀ ካህናቱ ባሪያ ጆሮ ሊያዝ /ሊሰቀል/ በቀረበው በእርሱ በኃያሉ ጌታ የተፈወሰ ሆነ /ሉቃ 22÷51/:: ጌታችን ለጠላቶቹ ያለውን ምሕረት (ርኅራኄ) እጅግ ወሳኝ ግሩም ድንቅ በሆነች ሰዓትም አሳይቷል::

እኛም ከእርሱ ከተያዘው ጌታ፣ የባሪያውን ጆሮ ከፈወሰው ጌታ ጐን እንቆማለን:: በተቀደሱ ጆሮዎቹም ""ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም..." እያልን በለሆሳስ እንዘምርለታለን::

ይህ የምሕረት ሥራው ሁሉ በያዙት ወታደሮች፣ አሳልፎ በሰጠው በአስቆሮቱ ሰው ይሁዳ፣ በመከሩበት በሊቃነ ካህናቱ እፍረትን አሳድሯል:: ይህ በእነርሱም ላይ ምስክር ነው፤ ኋላም እንዲያምኑበት የቀረበ ጥሪ ነው::

ከተያዘም በኋላ በባሮቹ መካከል እንዳለ ንጉሥ ወይም በፍጥረቱ መካከል የሠለጠነ አምላክ ሆኖ ተመላለሰ። ሁሉን ማጥፋት ይቻለው ነበር፤ ነገር ግን የእኛን የሁላችንንም መዳን ወደደ። ኤልያስ ንጉሡን ይገናኘው ዘንድ በጠየቀው በሃምሳ አለቃው ላይ እንዳደረገው ማድረግ ነበር። "ኤልያስም መልሶ የሃምሳ አለቃውን እኔስ የእግዚአብሔር ሰው እንደሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድ፤ አንተንም ሃምሳውንም ሰዎች ትብላ አለው፤ እሳትም ከሰማይ ወርዳ እርሱንና ሃምሳውን ሰዎቹን በላች" /2 ነገ 1÷10/።

መሲሕ /ክርስቶስ/ በእርግጥም ኤልያስ ያደረገውን በቀላሉ ማድረግ ይችል ነበር፤ እርሱ ግን ሰዎችን ለማጥፋት ሳይሆን ለሰዎች ለመሞት መጥቷልና ያንን አላደረገም። የኃይሉ ፈቃድ በዚያን ጊዜ ራሱን የመግዛት እንጂ እነርሱን የማጥፋት አልበረም። ይህ እኛን ያዳነበት ኃይል ነው፤ ይህ እርሱ ሞትን በታላቅ ብርታት ይቀበል ዘንድ የበቃበት ኃይል ነው።

ለፍርድ በተመረመረ ጊዜም ኃያል ነበር

ሊቃነ ካህናቱ ፈርተው ነበርና ለፍርድ የመረመሩት በምሽት ነበር። ታውከውም ነበርና "በኢየሱስም ላይ የሐሰት ምስክር ይፈልጉ ነበር፤ አላገኙም፤ ብዙም የሐሰት ምስክሮች

ምንም ቢያቀርቡ አላገኙም" /ማቴ 26÷59/። በእርሱ እርጋታና ዝምታ ተደንቀው ነበር "እነዚህ በሚመሰክሩብህ አንድ ስንኳ አትመልስምን?... ኢየሱስ ግን ዝም አለ" /ማቴ 26÷62-63/።

በክሳቸውና በሐሰት ምስክሮች ጌታችን አልተረበሸም፤ አልታወከምም። ዝምታው ከቃላትም ሁሉ በላይ ኃያል ነበር። ክሳቸውና የሐሰት ምስክርነቱ ረብየለሽ እንደሆነ እንዲሰማቸው አድርጓል። ስለዚህ ሌላ መክሰሻ ይፈልጉ ነበር። እርሱ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አድርጎ መናገሩን እንዲቀበል ግድ ይሉት ነበር። ሊቀ ካህናቱም "አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ የሆንህ እንደሆነ እንድትነግረን በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ አለው።" በዚህ ጊዜ ግን ዝም ማለት እየተቻለው ነገር ግን በኃይል መለሰላቸው "አንተ አልህ፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ" አላቸው /ማቴ 26÷63-64/።

በጲላጦስ እንዲሁም በቀያፋ ፊትም ቢሆን ኃያል ነበር። ሀገረ ገዢውም "በዚህ ሰው አንድ በደል ስንኳ አላገኘሁበትም"፤ "እነሆም በፊታችሁ መርምሬ ከምትከሱበት ነገር አንድ በደል ስንኳ በዚህ ሰው አላገኘሁበትም... ለሞት የሚያደርሰው

www.ethiopianorthodox.org

በደል አላገኘሁበትም" እስኪል ድረስ ክብሩ በገኘሮችም ዘንድ ገናና ነበር /ሉቃ 23፥4፤14፤21/።

ጲላጦስን ለማሳመን አንዳች አልተናገረም፤ ይህ ግን የጌታ አምላክ ዝምታ ነው፤ የእርሱም ዝምታ ኃይል የሚፈነጥቅ ነው። ሀገረ ገዢው ጲላጦስ እርሱን ነጻ ለማድረግ የተለያዩ መላዎችን ዘይዶ ባልተቻለው ጊዜ ግን እርሱ ከጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደም ንጹህ መሆኑን እጆቹን ታጥቦ ገለጸ። እኛም በዚህ በተመረመረበት ዐውድ /የፍርድ አደባባይ/ ከኑሁ እንቆማለን። "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም..." እንለዋለን።

በስቅለቱና በሞቱ ጊዜም ኃያል ነበር

ጌታችን በመስቀል ላይ ሳለ ፀሐይ ጨለመች "እነሆም የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ ምድርም ተናወጠች፤ ዓለቶችም ተሰነጠቁ፤ መቃብሮችም ተከፈቱ፤ ተኝተው ከነበሩት ከቅዱሳን ብዙ ሥጋዎች ተነሡ" /ማቴ 27፥51-52/። መስቀሉን ከበው ይጠብቁ የነበሩ መቶ አለቃውና ሰዎቹም ሁሉ የመሬትን መራድ ባስተዋሉ ጊዜ እጅግ ከፋኛ ፈሩ "በእውነት ይህ የእግዚአብሔር ልጅ ነው" አሉ /ማቴ 27፥54/። መቶ አለቃውም በኋላ ታላቅ ቅዱስ ሆነ በጌታችን መድኃኒታችን

www.ethiopianorthodox.org

ኢየሱስ ክርስቶስም ስም ሰማዕትነትን ተቀበለ። ስሙም ቅዱስ ሌንጊኖስ ነው። በስንክሳርም በዓመት ሁለት ጊዜ ይዘከራል።

የፀሐይ መጨለምም ተጽዕኖ እስከ ግሪክ አቴንስ ደርሷል። የመንግሥት ምክር ቤት አባል የነበረውና የሥነ ከዋክብት ሊቅ የነበረው ዲዮናስዮስ አሪዮባጊ ቅዱስ ጳውሎስ ጌታችን መድኃኒታችን በተሰቀለ ጊዜ የተከሰተውን የፀሐይን መጨለም ገቢረ ተአምር ጠቅሶ ባስተማረው ጊዜ በዚሁ ክስተት ምክንያት በክርስቶስ አመነ። ይህን ክስተት አስተውሎት ነበርና። ይኸው ዲዮናስዮስ የመጀመሪያው የአቴንስ ኤጲስ ቆጶስ ሆኖ ነበር።

ጌታችንን የሰቀሉትንም ይቅር ባለ ጊዜ በመስቀል ላይ ኃያል ነበር። በቀኙም ለተሰቀለው ወንበዴ ዛሬ በገነት ከእኔ ጋር ትሆናለህ ብሎ ቃል ኪዳንም በገባለት ጊዜ ኃያል ነበር።

በሞቱም ጊዜ ኃያል ነበር

ሰዓቲቱ በደረሰች ጊዜ "ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ አባት ሆይ! ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ" /ሉቃ 23፥45/። ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ "በታላቅ ቃል (ድምፅ)" የሚለውን ሐረግ ወስዶ እጅግ በታላቅ ተመስጦ ጌታችን በሞቱ የነበረውን ኃይል ተንትኖበታል።

ጌታችን በሞቱ ሰዓት በሥጋው እጅግ ከፍተኛ የድካም

ሁኔታ ላይ ደርሶ ሳለ እንዴት ታላቅ ቃል (ድምፅ) ኖረው? በጌቴሴማኒ ተግቷል፤ ተንገላቷል፤ "ወዙም በምድር ላይ እንደሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበረ" /ሉቃ 22÷45/:: ከዚያም በወታደሮች ተይዟል::

ረጅም ርቀትም በእግሩ ተጓዘ:: በሊቃነ ካህናት ሐናና ቀያፋ፣ በሀገረ ገዢው ጲላጦስ፣ በንጉሥ ሄሮድስ እና ዳግመኛም ወደ ጲላጦስ ለምርመራ (ለፍርድ) አምስት ጊዜ ተልኳል:: ከዚህ በተጨማሪ ድካምና ሊሸከሙት የማይቻል፣ ብዙዎችን ለሞት ሊዳርግ በሚችል ወይም ለሞት ሊያደርሳቸው በሚችል አሰቃቂ የግርፋት ስቀይ ደርሶበታል::

ከመመታቱ በተጨማሪ በእሾኽ አክሊልም ብዙ ደም ፈሰሰው:: እስኪወድቅም ድረስ መስቀሉን ተሸከመ:: "በወሰዱትም ጊዜ ስምዖን የተባለ የቀሬናን ሰው ከገጠር ሲመጣ ይዘው ከኢየሱስ በኋላ መስቀሉን እንዲሸከም ጫኑበት" /ሉቃ 23÷26/::

በመስቀልም ላይ በቸነከሩት ጊዜ የሥጋ ኃይሉም እስኪ ፈስ እጅግ የጸና ስቃይን ታገሰ:: "አጥንቶቼ ሁሉ ተቆጠሩ" የሚለው ቃል ይፈጸም ዘንድም ቆዳው ከአጥንቱ ተጣበቀ (መዝ 22÷17):: ጌታችን ወደ ሞቱ ቅጽበት በደረሰ ጊዜ የቀረለት የሥጋ ኃይል አልነበረም፤ ለሹክሹክታ እንኳ:: ታዲያ እንዴት በታላቅ ቃል (ድምፅ) ጮኸ? ይህቺን ታላቅ የተቀደሰች

www.ethiopianorthodox.org

ቅጽበት በማድነቅ ከእርሱ ጉን እንቆማለን:: "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም..." እያልን እንዘም ርለታለን::

ጌታችን በሞቱ ጊዜ ኃያል ነበር:: ሞትንም በሞቱ አሸነፈ:: የእባቡን ራስ ቀጠቀጠ፤ ለሰው ዘር ሁሉ ከሔዋን ዘመን ጀምሮ የተሰጠው "እርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል" የተባለው ቃል ተፈጸመ / ዘፍ 3÷15/:: የጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሞት የዓለም መድኃኒት መሆኑን አሳየ::

የጌታችን እጅግ ታላቅ ኃይል ያላት ቅጽበት የሞቱ ቅጽበት ናት:: በዚያች ቅጽበት የሰው ልጆችን ሁሉ በደሙ ገዛ፤ መንግሥቱን ከዚህ ዓለም ገዢ መልሶ አጸና:: "እግዚአብሔር ነገሠ፤ ክብርንም ለበሰ፤ እግዚአብሔር ኃይልን ለበሰ፤ ታጠቀም፤" እርሱ በመስቀል ላይ ነገሠ /መዝ 93÷1/::

በዚህም ምክንያት የጌታችንን ሞት የምናስብበት የተሰዓቱ ሰዓት ጸሎት በውዳሴ፣ በክብር በአምልኮ /በመገዛት/ መዝሙሮች የተሞላ ነው:: በሞቱም ጊዜ ከኃያሉ ጌታ ፊት እንቆ ማለን:: "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም...." እያልን እንዘምርለታለን::

ከሞቱም በኋላ ኃያል ነበር

ጌታችን ቅድስት ነፍሱን ከለየ በኋላ ያደረገው የመጀመሪያ አምላካዊ ሥራ ዲያብሎስን መጠረቅ ለሺሕ ዓመታትም ማሰር ነው። ጌታችን "ወደ ምድር ታችኛው ክፍል ወረደ " (ኤፌ 4፥9)። ለሙታንም የምሥራቹን ወንጌል ነገረ። በቀኙ ከነበረውም ወንበዴ ጋር ወደ ገነት መራቸው።

ከአዳምና ከሔዋን ውድቀት ጀምሮ ለሺሕ ዓመታት ከተዘጋ በኋላ የገነትን ደጅ የከፈተው የጌታ ሞት ነበር። ሞቶ በታተመ መቃብር ውስጥ እንደገባ ያስቡት የነበረው እርሱ፤ የገነትን ደጅ ከፈተ። የእርሱን የድል መንገድ ሲጠባበቁ ተስፋ አድርገው የሞቱትንም ሁሉ ወደ ገነት መራቸው።

ከጌታ ሞት በኋላ የነበረው ሌላው ድንቅና ማራኪ ታሪክ ኒቆዲሞስ "ቅዱስ እግዚአብሔር፣ ቅዱስ ኃያል፣ ቅዱስ ሕያው ዘኢይመውት...." ማለቱና ከታወቀው የመላእክት የሥላሴ መዝሙር የተወሰደውን ቃል ነው። ከቅዱስ መቃብሩ ጐን እንቆማለን። ለጌታችንም በሞቱ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም....." እንለዋለን። ጌታችን በትንሣኤውም ኃያል ነበር፤ የታተመ መቃብርን ትቶ በተነሣ ፤ ሞትን በማረከ ጊዜ ኃያል ነበር።

www.ethiopianorthodox.org

ጌታችን ኃይሉን ከዲያብሎስ ሰወረ

ሰዎች ጌታችንን ደካማ አድርገው እንዲያስቡ ከሚያደርጋቸው ምክንያቶች አንዱ እርሱ ኃይሉን የመሰወሩን ምስጢር አለመረዳታቸው ነው። ይህ ዲያብሎስን ግራ ያጋባው "እውን ኢየሱስ ክርስቶስ ነውን? እርሱ ነው ወይስ እርሱ አይደለም?" እያለ እጅግ እንዲያደንቅ ያደረገው የትሕትና ሥራው ነበር። ይህ ለመልካም የሆነ ነበር። ዲያብሎስ በኢየሱስ ክርስቶስ የሆነውን እውነታ እንዳይረዳ ክብሩን ሰውሮ ነበር። ዓለም የሚድንበትን መንገድ ሁሉ በሚቻለው ሁሉ ለማሰናከል የሚተጋ፣ ዓለም እንዲድን የማይፈልግ ነውና።

የሚከተሉት ምሳሌዎችም ጌታችን ኃይሉን በመሰወሩ ምክንያት ዲያብሎስ ለገባበት ግራ መጋባት ምስክሮች ናቸው።

ዲያብሎስ ክርስቶስ በነቢዩ ኢሳይያስ ቃል "እነሆ ድንግል በድንግልና ትጸንሳለች፤ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም አማኑኤል ትለዋለች" /ኢሳ 7፥14/ ተብሎ እንደተነገረ ከድንግል እንደሚወለድ ያውቅ ነበር። ነቢዩ ከዚህም በተጨማሪ የወልድን ሥልጣን "ሕፃን ተወልዶልናልና፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል፤ ስሙም ድንቅ መካር ኃያል አምላክ የዘላለም አባት የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል" በማለት ገልጿልና /ኢሳ 9፥6/።

ዲያብሎስ የዚህን ትንቢት መፈጸም መልአኩ ለዮሴፍ "እነሆ ድንግል ትፀንሳለች፤ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል" ባለው ጊዜ ሰምቷል /ማቴ 1÷22-28/:: ዳግመኛም ድንግል ማርያም "መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል::" ተብላ በመልአኩ ብሥራት በተነገራት ጊዜ አረጋግጧል /ሉቃ 1÷35/::

ከዚያም ድንግል ማርያምን መፅነሷን ኤልሳቤጥን በተሳለመቻት ጊዜ በሆነው ነገር ሁሉ ዲያብሎስ ምስክር ወይም ማረጋገጫ አግኝቷል:: "ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፅንሱ በማኅፀኗ ውስጥ ዘለለ፤ በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ ሞላባት፤ በታላቅ ድምፅም ጮኽ እንዲህ አለች ... የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል" /ሉቃ 1÷43/::

ስለዚህም ዲያብሎስ በውስጡ "በእርግጥም ይህ የእግዚአብሔር ልጅ ነው" ብሎ አስቧል:: ነገር ግን ሥግው አምላክ በበረት በተወለደ ጊዜ ዲያብሎስ ግራ መጋባት ውስጥ መግባት ጀመረ:: ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል! ይህ ምስኪን፣ ቤት የለሽ በእንስሳት የተከበበ ሕፃን የእግዚአብሔር ልጅ ነው

www.ethiopianorthodox.org

ብሎ ለማመን እጅግ አስቸጋሪ ነው:: እርሱ ሊሆን አይችልም ዓለም ሁሉ ምጽአቱን (መወለዱን) በታላቅ ሥነ ሥርዓት ካላከበረ፣ በመላእክትና በሰማያዊ ብርሃን ታጅቦ መምጣቱ ካልተበሰረ፣ ሰማይና ምድር በፊቱ ሳይርዱ እርሱ ነው ብሎ መቀበል አስቸጋሪ ነው::

ዲያብሎስ የጌታችንን የትሕትና የየዋሕነት ራስን ዝቅ ዝቅ የማድረግ ትርጉም መረዳት የሚያስችል ዕውቀት አልነበረውም፤ ስለዚህ ግራ ተጋባ:: የዚህን ዕውቀት ኃይል ዐውቆ ቢሆንማ ዲያብሎስ ባልሆነ ነበርና::

ዲያብሎስ አሁንም መላእክት ለእረኞች ያበሠሩትን ደስታ ሰምቶ ነበር:: "እነሆ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ፤ ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋልና፤ ይህም ምልክት ይሆንላችኋል፤ ሕፃን ተጠቅልሎ በግርግምም ተኝቶ ታገኛላችሁ" ሉቃ 2÷10-12/:: ዲያብሎስም በውስጡ "በእርግጥም እርሱ ነው አለ::

ከዚህም በላቀ በሰማይ ሠራዊት መገለጥና አምላክ "ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም ይሁን፤ ሰላምም በምድር ለሰው በጎ ፈቃድ" በማለት በማመስገናቸው የተመሰከረ ሆነ /ሉቃ 2÷14/ ሰላምን በምድር የሚመልስ /የሚያመጣ/ ከሆነ እርሱ በእውነት

መድኃኒት ክርስቶስ ነው። ይህ በሰብአ ሰገልም የተመሰከረ ነበር። በቤተልሔም ሕፃን የመወለድ ትንቢት መፈጸም፤ በሕፃኑ መወለ ድና በሰብአ ሰገል ስግደት ምክንያት የንጉሥ ሄሮድስ መታወክ ሁሉ ምስክሮች ነበሩ /ማቴ 2÷1-11/።

ይሁን እንጂ በመላእክት ሲመሰገን፣ በሰብአሰገል ሲሰገ ድለት የነበረው፣ ሄሮድስንም ያንቀጠቀጠ ታላቅ መድኃኒት ፍርሃት ወደ ግብጽ በመሰደዱ ዲያብሎስ በኋላ መልሶ ነገሩን ወደ መጠርጠር ገባ። አምላክ ከሰዎች ፊት የመሸሹ ነገር እንዴት ሊሆን ይችላል? ኃይሉስ ወዴት ነው? መንግሥቱና አዛዥነቱስ? ይህ እርሱ ሊሆን አይችልም ብሎ አሰበ።

በኋላ ደግሞ ወደ ግብጽ በገባ ጊዜ ያቆማቸው ጣዖታት ወድቁና ሲሰባበሩ አየ። ይህም በነቢዩ ኢሳይያስ "እነሆ እግዚአብሔር ፈጣን ደመና እየበረረ ወደ ግብጽ ይመጣል" ተብሎ የተነገ ው ትንቢት ፍጻሜ መሆኑን አወቀ /ኢሳ 19÷1/። ከዚያም ዲያብሎስ ለራሱ "ጥርጥር የለውም፤ እርሱ አዳኙ የእግዚአብሔር ልጅ ነው" አለ።

ነገር ግን ተመልሶ ነፍሱን የሚፈልጉት ከሞቱ በኋላ፤ ሕፃኑ ከስደት በተመለሰ ጊዜ በጥርጥር ውስጥ ወደቀ። ዲያብ ሎስ "በአባቱም በሄሮድስ ፈንታ አርኬላዎስ በይሁዳ እንደነገሠ ሰማ ጊዜ ወደዚያ መሔድን ፈራ፤ በሕልምም ተረድቶ ወደ

ገሊላ ሀገር ሔደ፤ በነቢያት ናዝራዊ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ናዝሬት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ" /ማቴ 2÷22-23/ የሚለውን አስተዋለ። ምን ዓይነት ግራ አጋቢ ሁኔታ ነው! "ከናዝሬት መልካም ነገር ይወጣልን? /ዮሐ 1÷46/ በፍፁም ይህ እርሱ አይደለም አለ።

ለጌታችን ዐሥራ ሁለት ዓመትም እስኪሞላውም ድረስ ዲያብሎስ በዚህ ጥርጥር ውስጥ ነበር። ኋላም በዚህ ዕድሜው ከታላላቆች /ሽማግሌዎች/ መካከል ተቀምጦ እነርሱም ቃሉን ሲሰሙት፣ በማስተዋሉም ሲደነቁ ተመለከተ። ጌታችን መድኃ ኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእናቱ ለማርያምና ለዮሴፍ "በአባቴ ቤት እሆን ዘንድ እንዲገባኝ አላወቃችሁምን" ብሎ ሲመልስም ሰማ /ሉቃ 2÷49/። በዚህ ጊዜ ዲያብሎስ በውስጡ "ይህ እርሱ ነው" አለ። እንዲህ ያለ ጥበብ ያለውና ስለ አብ ሥራ ሊናገር የሚችል ከእርሱ ሌላ ማነው!

ብላቴናው ኢየሱስ መልሶ ከማርያምና ከዮሴፍ ጋር ሲገናኝ ዲያብሎስ ዳግመኛ መጠራጠሩን ቀጠለ። ሰማይና ምድርን የሚገዛለት እርሱ እንዴት በእነርሱ ሥር ያድራል? እንዴትስ በትእዛዛቸው ሥር ይሆናል? እርሱ ሊሆን አይችልም! ከዚያም በኋላ እንደ ተርታ አናፂ ሆኖ ዐሥራ ስምንት ዓመታት በዚያው ከእነርሱ ዘንድ ሲኖር ባየው ጊዜ ጥርጣሬው እጅ

www.ethiopianorthodox.org

ጨመረ:: ጌታ ቢሆን የሕይወቱን ቀዳሚ ዘመን በዚህ መንገድ ኢያባክንም! ስለዚህ እርሱ ሊሆን አይችልም ብሎ አሰበ::

ከዚያም ዲያብሎስ ዮሐንስ መጥምቅ ስለ እርሱ "እናንተ የማታውቁት በመካከላችሁ ቆሟል፤ እኔ የጫማውን ጠፍር ልፈታ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ የሚከብር ይህ ነው" ብሎ ሲመሰክር ሰማ:: ኢየሱስ ክርስቶስን "እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ" ብሎ ለይቶ አመለከተው /ዮሐ 1÷26-29/:: "ተጎንብሼ የጫማውን ጠፍር መፍታት የማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ በኋላዬ ይመጣል፤ እኔ በውኃ አጠመቅኋችሁ፤ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል" /ማር 1÷7-8/::

ከዚያም ዮሐንስ የጫማውን ማሰሪያ እፈታ ዘንድ የማይገባኝ፣ ለመፍታትም መጎንበስ የማይገባኝ፣ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ፣ በመንፈስ የሚያጠምቅ ብሎ የተናገረለት ታላቁ ጌታ በትሕትና እንደ ማንኛውም ሰው ለመጠመቅ ወደ ዮሐንስ የመጣ ጊዜ ዲያብሎስ በእጅጉ ተገረመ:: ዲያብሎስ ክርስቶስ ዮሐንስን ያጠምቀዋል፤ በዚህም ተልእኮውን መፈጸም ይጀምራል፤ ነገር ማለትም ይህ ነው ብሎ አሰበ:: ነገር ግን ተቃራኒው ሆኖ አየው:: ክርስቶስም ለዮሐንስ "አሁንስ ፍቀድልኝ" ሲለው ሰማ:: ዮሐንስም ክርስቶስን አጠመቀው:: ዲያብሎስ እርሱ

‹‹ዝቅ ዝቅ›› ያለ እንደሆነ አድርጎ ለማሰብ በቂው ነበር:: በልቡም "ይህ እርሱ አይደለም" አለ::

በጥምቀቱ ጊዜ እርሱ ክርስቶስ መሆኑን የሚመሰክር ጉልህ ምልክት ተሰጠ:: ዲያብሎስም ሰማያት ተከፍተው መንፈስም በርግብ አምሳል በክርስቶስ ላይ ሲወርድ አየ:: ከሰማይም "የምወድህ ልጄ አንተ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል" የሚል ድምፅ መጣ /ማር 1÷10/ በዚያ ግልጽ የአብ ምስክርነት ውስጥ ጥርጥር የለም፤ በእውነት እርሱ ነው::

ነገር ግን ዲያብሎስ አብና መንፈስ ቅዱስ በጥምቀት ጊዜ ምስክርነት የሰጡለት እርሱ ከጾም በኋላ ተርቦ፣ ከድካሙም የተነ ተራራውን ተደግፎ አይቶታልና ወደ ጥርጥሩ ተመልሶ ገባ::

ድንጋዩን ወደ ዳቦ የሚለውጥ ኃይል ገንዘብ አድርጎ ሳለ እንዴት ሊራብ ይችላል:: በእርግጥም እርሱ አይደለም አለ ስለዚህም እርሱን ወደ ቤተ መቅደሱ ጫፍ ወደ ከፍተኛም ተራራ ወሰደው /ማቴ 4÷5-8/:: በዚያን ጊዜ ዲያብሎስ የእግዚአብሔር ልጅ እንዳይደለ በአሳቡ እርግጠኛ ነበር:: ስለዚህም "ወድቀ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ" ሲለው ደፈረ /ማቴ 4÷9

ነገር ግን አሁንም ጌታችን "ሒድ አንተ ሰይጣን ለጌታ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፏል" ብ በገሠጸው ጊዜ ፍርሃቱ ተመለሰበት:: እነሆም መላእክት ቀርበ

www.ethiopianorthodox.org

ያገለግሉት ነበርና /ማቴ 4፥11/።

የዲያብሎስ ፍርሃት ጨመረ። ከዚያ በፊት ማንም አድርጓቸው የማያውቁ ተአምራትን ፈጽሞ ባየው ጊዜ ክርስቶስ እርሱ እንደሆነ ማሰብ ጀመረ። አንዳንዶቹንም ተአምራት ከጸሎቶቹ ጀርባ ሰውሯቸው አገኘ። ሌሎች ተአምራትንም ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንን ባስቆጣበት በሰንበት ቀን ፈጸመ። ክርስቶስ ያለ መዓርግ፣ ያለ ሥልጣን፣ ያለ መኖሪያ ሥፍራ በደካማ ሰዎች ተከቦ ብቻ ዲያብሎስ በተመለከተው ጊዜ "አይደለም፤ እርሱ አይደለም" አለ።

ከዚያም ክርስቶስ ለኒቆዲሞስ "ከሰማይም ከወረደው በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም፤ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው" ሲለው ሰማ /ዮሐ 3፥13/። በዚያን ጊዜ "እርሱ ይሆንን?" አለ። ነገር ግን እርሱ ከኒቆዲሞስ ጋር በምድር እየታየ ሳለ እንዴት በሰማይስ ሊሆን ይችላል! እርሱ ብሁሉም ሥፍራ መገኘት ከቻለ እርሱ በእውነት አምላክ ነው። ይህንን "ከሰማይ ከወረደ" ባለው ቃሉ አረጋገጠ።

በተጨማሪም ጌታችን "በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዷልና" ሲል ሰማ /ዮሐ 3፥16/። እነዚህ ቃላት በአብዛኛው ዲያብሎስን እያሳመኑት

www.ethiopianorthodox.org

ሳሉ "የሰው ልጅ" ብሎ ጌታችንን አዘውትሮ ስለራሱ የሚና
ርበት ገለጻ ወደ ጥርጥሩ ይመልሰዋል። ነገር ግን እርሱ ስለም
"በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እን
እንዳይጠፋ የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ይገባዋል" ይላል! /ዮ
3፥14/።

የክርስቶስ ብዙ ተአምራት የእርሱን መለኮታዊ ባሕር
አረጋግጠዋል። በርኩሳት መናፍስት ላይ የነበረው ሥልጣን ያን
እንዲቀበሉ አስገድዷቸዋል። "አጋንንትም ደግሞ አንተ ክርስቶ
የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ እያሉ እየጮኹም ከብዙዎች ይወ
ነበር" /ሉቃ 4፥41/። ጌታችን በጉዞ ደክሞት ከውሃ ጉድጓ
አጠገብ ተቀምጦ አንዲትን ሴት ውሃ ታጠጣው ዘንድ ሲጠ
ባየው ጊዜ የዲያብሎስ ጥርጣሬ አሁንም ደግሞ በውስ
ተቀጣጠለ።

ጌታችን የባሕሩን ማዕበል በገሠጸ ጊዜ ደግሞ ዲያብሎ
መልሶ "ይህ በእውነት እርሱ ነው" ይላል። ነገር ግን በመርከበ
በጀልባ/ ውስጥ መተኛቱን ባሰበ ጊዜ ደግሞ ይህ እንዴት ሊ
ይችላል፤ በመዝሙረ ዳዊት "እርሱ አይተኛም አያንቀላፋም" መባ
አስቦ ይጠራጠራል።

አንዳንድ ሰዎችም እንደ ዲያብሎስ ግራ ተጋብተዋ
"አንዳንዱ መጥምቁ ዮሐንስ ሌሎችም ኤልያስ ሌሎችም ኤርም

ወይም ከነቢያት አንዱ ነው ይላሉ" /ማቴ 16÷14/። ጌታችንም ደቀመዛሙርቱን "እናንተስ እኔን ማን እንደሆንሁ ትላላችሁ" ብሎ ጠየቃቸው። ስምዖን ጴጥሮስም "አንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነህ" ብሎ መለሰ። ጌታችንም "የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብፁዕ ነህ" አለው /ማቴ 16÷17/። ዲያብሎስ ይህንን የማያጠራጥር የማያጠያይቅ ንግግር ሰማ፤ ለራሱም "እርሱ ለመሆኑ ጥርጥር የለውም" አለ።

ጌታችን ለደቀመዛሙርቱ ‹‹ወደ ኢየሩሳሌም እሔዳለሁ፤ መከራን እቀበላለሁ፤ ሞቼ በሦስተኛው ቀን እነሣለሁ›› ሲላቸው በሰማ ጊዜ ግን የዲያብሎስ ጥርጣሬ ዳግመኛ ተቀሰቀሰ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ልጅ እንዴት መከራ ይቀበል ይሞትም እንደሆነ ሊያስተውል አይችልም ነበርና።

ነገር ግን ክርስቶስ የሰውን ልጅ የሚያድንበት መንገድ ነበር። ዲያብሎስ ግን በጴጥሮስ አንደበት ቃልን አዘጋጀ ጌታንም "አይሁንብህ ጌታ ሆይ፤ ይህ ከቶ አይድረስብህ" አለው። ጌታችን ግን ወደ ጴጥሮስ ዞሮ "ወደ ኋላዬ ሒድ አንተ ሰይጣን የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና" አለው /ማቴ 16÷22/።

ዳግመኛም ጌታችን ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ እንደሚጠበቀው መሲሕ እንደ ንጉሥ ሲቀበሉት ሕፃናትም "ከሕፃናትና ከሚያጠቡ

www.ethiopianorthodox.org

ልጆች አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ" የሚለው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ /መዝ 8÷2/ ሲያመሰግኑት ባየ ጊዜ እርሱ ሊሆን ይችላል ብሎ አሰበ። እንዲሁም በክብሩም ቤተ መቅደሱን አጸዳ። ነገር ግን ጌታችን ወደ ቢታንያ ፊቅ ሲል ባየው ጊዜ መልሶ ተጠራጠረው።

ጌታችን የዲያብሎስን መንግሥት መሻር ጀመረ፤ ለሕዝቡም የጸሐፍት ፈሪሳውያንን ግብዝነት ገለጠ። "እናንተ ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ*" አላቸው /ማቴ 23.1-3/። ሌዋዊ ክህነትንም በወይኑ አትክልት ባለቤትና በገበሬዎቹ ምሳሌ በመናገር ሻረ /ሉቃ 20÷9-19/። ጌታችን ፈሪሳውያንን፣ ሰዱቃውያንንና ሄሮዳውያንን አሳፈረ፤ "ሊጠይቀው የደፈረ ማንም አልነበረም" /ማቴ 12÷34/። በዚያ ላይ ዲያብሎስ ጌታችን ለማስያዝ ተዘጋጀ፤ ሤራውም በዕለተ ረቡዕ ተወጠነ።

ጌታችን የደቀመዛሙርቱን እግር በዕለተ ሐሙስ ሲያጥብ ዲያብሎስ ተመለከተ። በዚህ ጊዜ ድፍረት ጨመረለት "ይህ እርሱ ክርስቶስ አይደለም" አለ። እንዴት ጌታ አምላክ የሰዎችን እግር ያጥባል! ይሁዳ ከሕብስቱ ቁራሽ በቀመሰ ጊዜ ዲያብሎስ በውስጡ ገባበት ሤራውንም እንዲያውጠነጥን አደረገው /ዮሐ 13÷2/።

ክርስቶስ ከደቀመዛሙርቱ ጋር የመጨረሻውን ቃሉን /ንግግር/ ሲያደርግ በሰማ ጊዜ መንፈስ ቅዱስንም እንደሚልክላቸው መናገሩን በተረዳ ጊዜ መልሶ መሲሕ እርሱ ነው ብሎ

ማሰብ ጀመረ። ታዲያ ራሱ እግዚአብሔር ካልሆነ የእግዚአብሔርን መንፈስ ሊልክ እንዴት ይቻለዋል!?

ከዚያም ዲያብሎስ ለአባቱ ያቀረበውን የጌታችንን ረጅም ጸሎት ሰማ። ለደቀመዛሙርቱም "አንደኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው" /ዮሐ 17÷11/ "በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ" /ዮሐ 17÷21/ ዲያብሎስ በፍርሃት ተሞላ እንዲህም አለ "በእርግጥ እርሱ ነው።"

ወዲያው ደግሞ በደብረ ዘይት ተራራ ላይ በጸኑ ሲደክም፣ "ቢቻልስ ይህቺ ጽዋ ከእኔ ትለፍ" ብሎ ወደ አባቱ ሲጠይቅ አየ። "አንተ ፊሊጶስ ይህን ያህል ዘመን ከአንተ ጋር ስኖር አታውቀኝምን እኔን ያየ አብን አይቷል" /ዮሐ 14÷8/ ሲል የነበረ እርሱ እንዲህ እስኪሆን ድረስ በዚህ ድካም ውስጥ ለምን ገባ ብሎ ተገረመ /ሉቃ 22÷44/። እዚህ ላይ ዲያብሎስ ለራሱ እርግጠኛ ሆነ። "በፍፁም እርሱ አይደለም" አለ።

ከዚያም ወታደሮቹ ሊይዙት ቀረቡ። ሰይፍና ጐመድ ይዘው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ሊይዙት የመጡት ወታደሮች ወደ እርሱ በቀረቡ ጊዜ ወደ ምድር መውደቃቸውን ዲያብሎስ አየ። እርሱ እንደ እነርሱ ሰይፍን ያልታጠቀ ቢሆንም እንኳ አሸናፊ በሆነ ክብሩ ፊት መቆም አልቻሉም ነበር። ነገሩ ለዲያብሎስ እንቆቅልሽ ሆነበት። ጴጥሮስ በሰይፉ ጉዳት ያደረሰበትን የባሪያውን ጆሮ

www.ethiopianorthodox.org

ሲፈውስም አየ። ዲያብሎስ አለ። "አዎ! ይህ እርሱ ነው" እንዲህ ያለ ክብርና ወኔ ለሌላ ለማንም ሊሆን ይችላል! ለጠላቶቹስ እንዲህ ያለ ፍቅርን ገንዘብ ማድረግ የሚችለው ማነው! እንዲህ ያለስ ተአምራዊ ኃይልን!

ወዲያው ደግሞ ጌታ ለመታረድ እንደሚነዳ በግ ሆኖ ከእነርሱ ጋር ሲጓዝ አየው። ዲያብሎስ ወደ ሌላ እርግጠኝነት ተሻገረ "በፍፁም እርሱ አይደለም" አለ። ከዚያም ጌታችን በሊቃነ ካህናት ይከሰስና ይመረመር ጀመር፤ ዲያብሎስ በጥንቃቄ አዳመጠ።

ገዳመ ቆሮንቶስ ካቀረበለት ፈተና ጀምሮ በውስጡ ለነበረው ጥያቄ ሁሉ መልስ ይሆነኛል የሚለውን ቃሉን ይከታተል ጀመር። ሊቀ ካህናቱ ይመልስላቸው ዘንድ የሚሹትን ይጠይቁ ጀመር። "አንተ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ? "ጌታችንም መለሰ "ነገር ግን እላችኋለሁ ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ፣ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ" አለ /ማቴ 26÷64/። ዲያብሎስ ይህንን ግልጽ ንግግር ሰማ። ከዚህ በፊት ብዙ ጊዜ የተናገረው እርሱ በሰማይ ደመና ተጭኖ የሚመጣው ነበርን!

ነገር ግን ጌታችን በሰዎች ሲናቅ፣ ሲጣል፣ ሲፌዝበት፣ ሲተፉበት ባየ ጊዜ የዲያብሎስ ጥርጣሬ ቷመለሰ አፉንም አልከፈተም

ነበርና። ጀርባውንም ለግርፋት ሰጠ። ፊቱንም ለጽፋት፤ ፊቱንም ከጸያፍ ምራቃቸው አልመለሰም። ክርስቶስ መስቀሉን በመሸከም መድከሙንም ተመለከተ፤ የቀሬናው ሰው ስምዖን ሲሸከምለት አየ። በዚህ ጊዜ ዲያብሎስ አለ "አይደለም፤ ይህ በፍፁም እርሱ ሊሆን አይችልም" አለ።

በዲያብሎስ ሐሳብ ክብርና ኃይል ማለት የውሸት ክብር /ውዳሴ ከንቱ/ ነው። ስለዚህ ለእራሱ "እርሱ ሊሆን አይችልም" አለ። ስለዚህ ዲያብሎስ በሕዝቡ አንደበት "ስቀለው ስቀለው" ብሎ ጮኸ። ነገር ግን የጌታችን "ነፍሴን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁና፤... እኔ በፈቃዴ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም፤ ላኖራት ሥልጣን አለኝ፤ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ" ያለው ቃሉ ያስተጋባል።

ጌታ ወደ መስቀሉ ወጣ፤ ከፍ ከፍ አለ። ዲያብሎስ ግን በጥርጣሬ መናጡን ቀጥሏል። ጌታም ኃይሉን ሰውሯል፤ ዲያብሎስም ያረጀ ያፈጀ ጥያቄውን መጠየቁን ቀጥሏል። "...እራስህን አድን፤ የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ" /ማቴ 27፥40/። የጌታችን የመስቀሉ ላይ ቀዳሚ ቃል "አባት ሆይ! ይቅር በላቸው" የሚል ነበር። "አባት" የሚለው ቃል ዲያብሎስን አወከው። ራሱን ጠየቀ። "እርሱ ይሆን እንዴ?" በግራ በተሰቀለው ወንበዴ አንደበት "አንተስ ክርስቶስ አይደለህምን

እራስህንም እኛንም አድን" ሲል ጠየቀው /ሉቃ 23፥39/።

ጌታችን ግን በቀኝ ለተሰቀለው ወንበዴ "እውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ በገነት ከእኔ ጋር ትሆናለህ" አለው /ሉቃ 23፥42/። ዲያብሎስ በፍርሃት ራደ። እርሱ የተናገረው ቃል ምንድነው?! ከአምስት ሺሕ ዓመታት በፊት ገነት እንደተዘጋ አያውቅም እንዴ!" አለ። "አዳምንም አስወጣው፤ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለባበጥ የነበልባል ሰይፍን በዔደን ገነት ምሥራቅ አስቀመጠ" /ዘፍ 3፥24/። ታዲያ ገነት የምትከፈተው እንዴት ነው? ታዲያ የተሰቀለው እርሱ ከወንበዴው ጋር ወደ እርሷ የሚገባው እንዴት ነው?! በስቅለቱ ዓለምን የሚያድነው ክርስቶስ ነውን?! እንግዲህ እንዲህ ከሆነ ከአዳም ጀምሮ በሠለጠነው በሰይጣን መንግሥት ላይ አደጋ ይወድቅበታል።

በስድስተኛውም ሰዓት በምድር ላይ ጨለማ ሆነ። የቤተ መቅደሱም መጋረጃ ተቀደደ። ምድር ራደች። ዐለቶች ተሰነጣጠቁ መቃብራትም ተከፈቱ። የዲያብሎስ መሸበር ጨመረ። እንዲህም አለ "ያለ ጥርጥር እርሱ ነው፤ አዳኙ ክርስቶስ ነው።"

ነገር ግን መሬት ትንቀጥቀጥ ጨለማም በምድር ላይ ይሠልጥን እንጂ ዲያብሎስ መዋጋቱን ቀጠለ። ጌታም "አምላኬ አምላኬ ስለምን ተውኸኝ?" አለ፤ ዳግመኛም "ተጠማሁ" አለ።

www.ethiopianorthodox.org

ዲያብሎስ ተረጋጋ "እርሱ አይደለም" አለ።

ዲያብሎስ ነፍሱን መግዛት ይጀምር ዘንድ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ሞት ይጠባበቅ ጀመር። በሌሎች ሰዎች ሲያደርግ እንደነበረው ወደ ሲዖል ይወስደውም ዘንድ ነገር ግን አሁን ዲያብሎስ "አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ" ባለ ጊዜ በታላቅ ግርምት ተወሰደ።

ጌታችን ተሰቅሎ በጽኑ መከራ ውስጥም ሳለ "አባት ሆይ!" ሲል በሰማው ጊዜ ዲያብሎስ በእርግጥም ተገረመ። በእርግጥ ይህ ክርስቶስ ይሆን? ያንን ብርታት እንዴት አገኘ? ዲያብሎስ ለራሱ ተናገረ፤ "ነፍሱ በእግዚአብሔር እጅ እንደምትሆን እንዴት ተማመነ፤ እርሷማ በእኔ እጅ መሆን አለባት።" ብሎ አሰበ።

ዲያብሎስም ምንም እንኳ በፍርሃትና በጥርጣሬ ውስጥ ቢሆንም የክርስቶስን ነፍስ ሊወስድ ቀረበ። ጌታችን ግን በመለኮታዊ ኃይሉ ያዘው፤ ለሺሕ ዓመትም አሰረው።

ክብርም የአንተ ነው

በሰሙነ ሕማማት በነቢያት እንደተነገረ ጌታችን "የተናቀ ከሰውም የተጠላ... እኛም አላከበርነውም" ተብሎ እንደተነገረ /ኢሳ 53፥3/ ሆኖ ጌታችንን እናየዋለን። ስለ እኛ በሰዎች ተንቆ አየነው። እኛ ግን እርሱን ተከትለን "ለከ ኃይል ክብር

ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም...." እያልን እንዘምርለታለን።

‹‹የተናቀ በሰዎችም የተጠላ....››

በእርግጥ ጌታችን ክብሩን የተወው በሰሙነ ሕማማቱ ብቻ አልነበረም። እርሱ ስለ እኛ ብሎ በጊዜያቱ ሁሉ ክብሩን ሠዋልን እንጂ። በተወለደበት ሀገሩም ያለ ክብር ነበር። "ይህ የጸራቢ ልጅ አይደለምን?" በማለት ሰድበውታል /ማቴ 13፥55/። ስለ እኛም እፍረትን፣ ስድብና ንቀትን ታገሰ።

ጌታ የዋህና ትሑት ሆኖ ከቀራጮችና ከኃጥአን ጋር ተቀመጠ። ነገር ግን ምስጋና ለስሙ ይሁንና ከኃጥአን ጋር የሚበላና ከኃጥአን ጋር የሚጠጣ ብለው ሰደቡት። ሕሙማንን በፍቅሩ በመፈወሱ ሰንበትን ሽረሃል አሉት። በፊደል ሳይሆን ጥልቅ የሆነውን ምሥጢር ተዘዋውሮ ባስተማረ ሕግን ትሽራለህ አሉት። ስለ እኛ ብሎ መከራ መቀበሉን አየን። እኛ ግን "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም...." እያልን ተከትለነው እንዘምራለን።

ጌታ ሆይ! አንተን ስለምን እንደሰደቡህ እናውቃለን፤ እነርሱን አልመሰልክምና ያንን አደረጉብህ። ትሕትናህም እነርሱን አሳጥቷልና /አጋልጧልና/። አንተ በእውነት እንደ እነርሱ አታደርግም

www.ethiopianorthodox.org

"ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ስለዚህ አሸንክታባቸውን ያሰፋሉ፤ ዘርፋንም ያስረዝማሉ፤ በምሳም የከበሬታ ሥፍራ በምኩራብም የከበሬታ ወንበር በገበያም ሰላምታና መምህር ሆይ መምህር ሆይ ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ" /ማቴ 23÷5-7/:: ከተናቁትና ከተዋረዱት ጋር ተቀላቅለህ፣ ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር እየበላህ የዋህና ትሑት ሆነህ ኖርክ እንጂ::

አንተ በእውነት ኃጢአተኛዋን ሴት ትነካህ ዘንድ፣ ሳምራዊቷ ሴት ትከራከርህ ዘንድ፣ ሕፃናትም ወደ አንተ ይመጡ ዘንድ ፈቀድክ:: በድህነት/በችግር/ ውስጥ ተራመድክ፤ ያለ መዓርግ፣ ያለ ገንዘብ ያለህብት ንብረት ኖርክ፤ ስለእኛ እራስህን የምታስገባበት ሥፍራ አልነበረህም::

አንተን ያከብሩህ ዘንድ ተቃወሙ:: ነገር ግን የእነርሱን ክብር ናቅኸው፤ "ከሰው ክብርን አልቀበልም" አልክ /ዮሐ 5÷41/:: ስለዚህ መንግሥትና ንግሥናን ተቃወምክ፤ ነገር ግን አንተ እውነተኛው ዘላለማዊ ንጉሥ መሆንህን እናውቃለንና "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም.... እንልሃለን::

የእነርሱ ንቀት ያንተን የባሕርይ ክብር አይቀንሰውም:: በባሪያ ዋጋ በሠላሳ ብር ሸጡህ:: በተሳልቆም ቀይ ሐምራዊ ግምጃ /ልብስ/ አለበሱህ:: የሾክ አክሊልም አቀዳጁህ፤ እኛ ግን

በመከራህ ሁሉ እንከተልሃለን "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም...." እንልሃለን::

አንተ ክቡር አምላካችን ነህ

የባሪያህን መልክ ይዘሃልና አንተን ናቁህ፤ እኛ ግን አንተ ማን እንደሆንክ እናውቃለንና እናከብርሃለን:: አንተ እንዳልከው ከባሕርይ አባትህ ጋር የተካከልክ ነህ:: "የአንተውም የእኔ ነው" /ዮሐ 17÷10/ ከመጀመሪያም በአባትህ እቅፍ ያለህ አንድ ልጅ /ዮሐ 1÷18/ "እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርዩ ምሳሌ ሆኖ" እንደተባለ /ዕብ 1÷3/::

አዎን ጌታ ሆይ! እኛ "ዓለም ሳይፈጠር ከአባትህ ጋር" ባለህ ክብር እናከብርሃለን /ዮሐ 17÷5/:: ምክንያቱም በሰማይም በምድርም ሥልጣን ተሰጥቶሃልና /ማቴ 28÷18/::

እኛም ከመፈጠራችን ቀድሞ የተከበርክ ነህ:: ስለዚህም ለአንተ "በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ" ይንበረከካሉ /ፊል 2÷10/:: እኛም ልናከብርህ ከመጀመራችን በፊት በመላእክትና በሊቃነ መላእክት የተከበርክ ነህ:: በፊትህም እልፍ አእላፍ የሰማይ ሠራዊት ያገለግሉህ ዘንድ ይቆማሉ፤ ጌታችን ሆይ! ቃልህንም ይሸከማሉ::

መላእክትም ማንኛውም ፍጥረት ባልነበረበት ጊዜም

www.ethiopianorthodox.org

ሁሉ አንተ ብቻህን ሳለህ ክቡር ነበርክ። የቱም ፍጥረት እንዲ ያከብርህ የምትሻ አይደለህም፤ አንተ በባሕርይህ በመለኮትህ በሥራህም ሁሉ ክቡር ነህ እንጂ። አንተ "አልፋና ዖሜጋ ፊተኛውና ኋለኛው መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ" ብለህ እንደተናገርህ ማንም አንተን እንዲያከብርህ የምትሻ አይደለህም /ራእ 22፥13/።

ጌታ ሆይ! እኛ ስናከብርህ የምንጨምርልህ አንዳች አዲስ ነገር የለም፤ ራስህን ዝቅ ዝቅ ባደረግህ ጊዜ እንኳ ብዙ ሁነቶች ክብርህን ያሳያሉ።

በዕለተ ልደትህ ለእረኞች የምሥራችን ባመጡ መላእክት አንደበት ተመስግነሃል /ከብረሃል/። ለአንተም ክብር የሚገባ መባዕ ባመጡልህ ሦስቱ የጥበብ ሰዎች /ሰብአ ሰገል/ ተመስግነሃል፤ ሰግደውልሃልም። ገና በሕፃንነት ወራትህ ወደ ግብጽ በተሰደድህ ጊዜ፣ ጣዖታትም በወደቁ ጊዜ ከበርክ /ኢሳ 19፥1/።

ዮሐንስ መጥምቅም አከበረህ "ተጎንብሼ የጫማውን ጠፍር መፍታት ከማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ በኋላዬ ይመጣል" አለ /ማር 1፥7-8/። በጥምቀትህ ክብርህ ተገለጠ። መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል ወደ አንተ በወረደ ጊዜ፣ "የምወድህ ልጄ አንተ ነህ፤ ባንተ ደስ ይለኛል" የሚል ድምፅ ከሰማይ በተሰማ ጊዜ

ክብርህ ተገለጠ /ሉቃ 3፥22/። ፊትህ እንደ ፀሐይ ባበራ ጊዜ፣ ልብስህም እንደ ብርሃን ነጭ በሆነ ጊዜ "በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ" በተሰማ ጊዜ በደብረ ታቦር ተራራም ክብርህ ተገለጠ /ማቴ 17፥2/።

በብዙ ተአምራትም ክብርህን ገለጥክ። አጋንንትም ሳይቀር ምስክር ሆኑ። በተራራም ላይ በሰይጣን በተፈተንህ ጊዜ ክብርህን ገለጥክ። ሰይጣንንም ገሥጸከው፤ ተቶህም ሄደ። መላእክትም ሊያገለግሉህ ቀረቡ /ማር 1፥13/። ክብርህን በወርቅ መቅረዞች መካከል ባየ በዮሐንስ ራእይም ተገለጠ።

ፊትህ በሙሉ ኃይሏ እንደወጣች ፀሐይ ያበራ ነበር። ዓይኖችህም እንደ እሳት ነበልባል ነበሩ። ድምፅህም እንደ ብርቱ ፏፏቴ ነበር። ዮሐንስም ባየህ ጊዜ እንደ ሞተ ሆኖ በእግሮችህ ሥር ተደፋ /ራእ 1፥13-17/። በዳግም ምጽአትህም በሰማይ ደመና በክብር ትመጣለህ "የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ በዚያ ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል" እንደተባለ /ማቴ 25፥31/። "ደመናና ጭጋግም በዙሪያው ናቸው፤ ጽድቅና ፍርድ የዙፋኑ መሠረት ናቸው፤... መብረቆቹ ለዓለም አበሩ፤ ምድር አየችና ተናወጠች" /መዝ 97፥2-5/።

www.ethiopianorthodox.org

ሁሉ አንተ ብቻህን ሳለህ ክቡር ነበርክ። የቱም ፍጥረት እንዲያከብርህ የምትሻ አይደለህም፤ አንተ በባሕርይህ በመለኮትህ በሥራህም ሁሉ ክቡር ነህ እንጂ። አንተ "አልፋና ዖሜጋ ፊተኛውና ኋለኛው መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ" ብለህ እንደተናገርህ ማንም አንተን እንዲያከብርህ የምትሻ አይደለህም /ራእ 22÷13/።

ጌታ ሆይ! እኛ ስናከብርህ የምንጨምርልህ አንዳች አዲስ ነገር የለም፤ ራስህን ዝቅ ዝቅ ባደረግህ ጊዜ እንኳ ብዙ ሁነቶች ክብርህን ያሳያሉ።

በዕለተ ልደትህ ለእረኞች የምሥራችን ባመጡ መላእክት አንደበት ተመስግነሃል /ከብረሃል/። ለአንተም ክብር የሚገባ መባዕ ባመጡልህ ሦስቱ የጥበብ ሰዎች /ሰብአ ሰገል/ ተመስግነሃል፤ ሰግደውልሃልም። ገና በሕፃንነት ወራትህ ወደ ግብጽ በተሰደድህ ጊዜ፣ ጣዖታትም በወደቁ ጊዜ ከበርክ /ኢሳ 19÷1/።

ዮሐንስ መጥምቅም አከበረህ "ተጎንብሼ የጫማውን ጠፍር መፍታት ከማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ በኋላዬ ይመጣል" አለ /ማር 1÷7-8/። በጥምቀትህ ክብርህ ተገለጠ። መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል ወደ አንተ በወረደ ጊዜ፣ "የምወድህ ልጄ አንተ ነህ፤ ባንተ ደስ ይለኛል" የሚል ድምፅ ከሰማይ በተሰማ ጊዜ

ክብርህ ተገለጠ /ሉቃ 3÷22/። ፊትህ እንደ ፀሐይ ባበራ ጊዜ፣ ልብስህም እንደ ብርሃን ነጭ በሆነ ጊዜ "በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ" በተሰማ ጊዜ በደብረ ታቦር ተራራም ክብርህ ተገለጠ /ማቴ 17÷2/።

በብዙ ተአምራትም ክብርህን ገለጥክ። አጋንንትም ሳይቀር ምስክር ሆኑ። በተራራም ላይ በሰይጣን በተፈተንህ ጊዜ ክብርህን ገለጥክ። ሰይጣንንም ገሠጽከው፤ ትቶህም ሄደ። መላእክትም ሊያገለግሉህ ቀረቡ /ማር 1÷13/። ክብርህን በወርቅ መቅረዞች መካከል ባየ በዮሐንስ ራእይም ተገለጠ።

ፊትህ በሙሉ ኃይሏ እንደወጣች ፀሐይ ያበራ ነበር። ዓይኖችህም እንደ እሳት ነበልባል ነበሩ። ድምፅህም እንደ ብርቱ ፏፏቴ ነበር። ዮሐንስም ባየህ ጊዜ እንደ ሞተ ሆኖ በእግሮችህ ሥር ተደፋ /ራእ 1÷13-17/። በዳግም ምጽአትህም በሰማይ ደመና በክብር ትመጣለህ "የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ በዚያ ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል" እንደተባለ /ማቴ 25÷31/። "ደመናና ጭጋግም በዙሪያው ናቸው፤ ጽድቅና ፍርድ የዙፋኑ መሠረት ናቸው፤... መብረቆቹ ለዓለም አበሩ፤ ምድር አየችና ተናወጠች" /መዝ 97÷2-5/።

www.ethiopianorthodox.org

አሁንም ዳግመኛ እናከብርሃለን / እናመሰግንሃለን/

ባመሰገንንህ ጊዜ አንደበታችን ይቀደሳል እንጂ ለአንተ የሚጨመርልህ አንዳች ነገር የለም፡፡ ባመሰገንንህ ጊዜ ለአንተ ክብርን የምንሰጥህ አይደለም፤ ለእኛ ክብርን እናገኛለን እንጂ፡፡ በእኛም ሆነ ያለእኛ ምስጋና የምታበራ ፀሐይ ነህ፤ የምንለው ሁሉ በእርሱ ብርሃን ላይ አንዳች አይጨምርም፤ በራሱ ያበራል እንጂ፡፡

ክብርህ ግልጥ በሚሆንበት በዳግም ምጽአትህ ብቻ የምናመሰግንህ አይደለም፤ ጥልቅ የሆነ የተቀበልከውን መከራም ባሰብን ጊዜ እናከብርሃለን እንጂ፡፡ ስለዚህ ፈለግህን ሁሉ ተከትለን፡፡ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም....." እያልን እናውጃለን፡፡ እጅግ ውብ በሆነ ታላቅና ከዓለሙ ዘፈን ሊነጻጸር በማይችል ሕያው ዜማ "አምላክ ሆይ! ዙፋንህ ለዘላለም ነው፤ የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር ነው" እያልን እናመሰግንሃለን /እናከብርሃለን/ /መዝ 45÷6/፡፡

አንተን በማክበር /በማመስገን/ ውስጥ የእነዚያን ያሜሩብህን፣ የሰቀሉህን ሁሉ ግብር እናወግዛለን፡፡ የተዋረዱ የሰው ልጆች በአንተ ላይ ያደረጉትንም ሁሉ እንቃወማለን፣ ስለ እኛ በታገስከው መስቀል ላይም ክብርህን እናያለን፡፡ በስቅለትህ

www.ethiopianorthodox.org

አንተን ስለማክበር በመስቀሉ ክብር ትምክህት አለንና እርሱንም ሕይወታችንና የሕይወታችን አርማ አድርገን እንወ ስዳለን፤ ለአገልግሎታችንም ረድኤት ነው፡፡ ከቅዱስ ጳውሎስ ጋርም "ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ፤እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል" እያልን እንዘምራለን /ገላ 2÷20/፡፡

በዚህ ውብ ዝማሬ ደሙን ለዓለሙ መዳን ቤዛ /ዋጋ/ አድርጎ ከከፈለ በኋላ፣ በዕፀ መስቀሉ ከነገሠ በኋላ "ጌታ ሆይ ዙፋንህ ለዘላለም ነው" እያልን እንዘምርለታለን፡፡ በዚህ ዝማሬም ለደቀ መዛሙርቱ "ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ፤ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል" /ማቴ 26÷2/ ብሎ የስቅለቱን /የሞቱን/ ጊዜ በነገረበት በሰሙነ ሕማማት በዕለተ ሠሉስም እናመሰግነዋለን፡፡ በዚህ ተመሳሳይ ቃላቱ ጌታችንን በሌላ /ከመዝ 55 በተወሰደ/ ዝማሬ በዕለተ ረቡዕ ምሽትም እናከብረዋለን፡፡

ጌታ ሆይ የምናከብርህ በተአምራትህ ብቻ አይደለም፤ በስቅለትህም እንጂ፡፡

በረከትና ቅድስናም ሁሉ የአንተ ነው

ጌታችን መድኀኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በስቅለቱ በጆሮዎቹ በሹክሹክታ "በረከትም የአንተ ነው ....." እያልን እንከተለዋለን። መጽሐፍ "በእንጨት የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው" ይላልና /ገላ 3÷13/። በዚህም ምክንያት በዚህ መንገድ የሚቀጣ ወንጀለኛ በዚያው ቀን መቀበር ነበረበት። ምድሪቱን እንዳያረክስ በዕፅ ተሰቅሎ ሌሊቱን ሁሉ አይቆይም። በዕፅ የተሰቀለ በእግዚአብሔር የተረገመ /የተቀሰፈ/ ነውና /ዘዳ 21÷22-23/።

ጌታችንም ስለ እኛ በደል /ኃጢአት/ እንደተቀሰፈ/እንደ ተረገጠ/ ሆኖ የሕግን ርግማን ወሰደልን። እኛ ግን እርሱ ከኃ ጢአት የነጻ ቅዱስ እንደሆነ እናውቃለን። ያስወገደልን ርግማ ንም የእኛ ነው። በሕግም መሠረት የኃጢአታችን ደሞዝ ነበርና / ዘዳ 28÷27/። እርሱ በእርግጥም ኃጢአተኛ አይደለም። ኃጢአ ትም አይስማማውም፤ ነገር ግን የሌሎችን ኃጢአት አስወገደ፤ የዓለሙንም ሁሉ። ስለዚህ እርሱ በተሸከመልን በደላችን እየተ ጸጸትን እንከተለዋለን።

ከጥልቅ ሐሳባችንም እርሱን "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት

www.ethiopianorthodox.org

ወእዘዝ ለዓለመ ዓለም። አማኑኤል አምላኪየ ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ ለዓለመ ዓለም። ኦ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ! ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ ለዓለመ ዓለም።

ኃይሌ መከታዬና ረዳቴ ለሆንከው ለአንተ ለአምላኬ ለአማኑኤል ለጌታዬ ለኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ክብርና ምስጋና ጽናትም ለዘላለሙ የአንተ ናቸው።" እንለዋለን።

በዚህም ርግማን ምክንያት እንዳያረክስ ከሠፈሩ /ቅጽሩ/ አውጥተው ሰቀሉት። ስለዚህ በሰሙነ ሕማማቱ ቅዱስ ጳው ሎስ እንዳዘዘን "ነቀፌታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ሠፈሩ ውጪ እንውጣ" /ዕብ 13÷13/ እርሱንም እንከተላለን። ስለ ነቢዩ ሙሴ "ከግብፅም ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ እጅግ የሚበልጥ ባለጠግነት እንዲሆን አሰቧልና" እንደተባለው /ዕብ 11÷26/። ስድቡን /ተግሣጹን/ እንሸከማ ለን።

በዚህም ምክንያት ከኤደን ገነት ተባርሮ እንደወጣው አዳም ከሠፈሩ ውጪ የወሰደንን ኃጢአት እያስታወስን ቤተ ክርስቲያን ከሠፈሩ ከመሠዊያው፣ ከመቅደሱና ከቅድስቱ ውጪ ትሆናለች። ጌታንም ከሠፈሩ ውጪ ተከትለን አንተ ጻድቅ ነህ፣ ክፉዎችስ እኛ ነን፤ እኛ ቅጣትና ርግማን ይገባናል፤ አንተ ግን አይደለህም እንለዋለን። "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ

እስከ ለዓለም ዓለም....”

አይሁድ የጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን መስቀል እንደ እፍረትና ውርደት ምልክት ባዩት ጊዜ እኛ ግን ለአንተና ለክቡር መስቀልህ ምስጋና ይሁን እንላለን። “አይሁድ ክህዱ ወንሕነሰ አመነ በኃይለ መስቀሉ ድኅነ፤ አይሁድ ይክዱታል፤ እኛ ግን እናምነዋለን፤ ያመነው እኛም እንድናለን፤ ድነናልም ” እንላለን።

በመስቀልህ በነገር ሁሉ ተቀድሰናል። ካህናት በትእምርተ መስቀል ጉባኤውን ይባርካሉ፤ በትእምርተ መስቀል ቡራኬና ቅዳሴ ፍጹም /ምሉዕ/ ይሆናል።

በመካነ ጥምቀትም በትእምርተ መስቀል የአዲስ ልደትን ቡራኬ እናገኛለን። እያንዳንዱ የሰውነታችን ብልቶች በትእምርተ መስቀል በሚፈጸም ምሥጢረ ሜሮን ይቀደሳሉ። ከምሥጢረ ቁርባንም በተጨማሪ ምሥጢረ ክህነትና ሌሎችም ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ጸጋ በመቀደስን በምናገኝበት በትእምርተ መስቀል ፍጹም /ምሉዕ/ ናቸው። ስለዚህ ከልባችን አውጥተን “ቅድስናም የአንተ ነው....” ብለን እንጮኻለን።

ከመብላታችን በፊት በማዕዳችን ላይ እናማትባለን፤ ከመተኛታችንም በፊት በራሳችን ላይ። በዚህ ትእምርት በነገር ሁሉ እንባረካለን። ስለዚህ ወደ መስቀልህ በረከት እናያለን፤ በሕማማትም

www.ethiopianorthodox.org

ውስጥ “ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም.....” እንላለን።

አንተ አሕዛብ ሁሉ የተባረኩብህ ጌታ ሆይ! ከአዳም ውድቀት ጀምሮ የጣነው ቅድስና ያንተን ነው፤ እስከዚህች ቀንም ድረስ እናልማታለን፤ ትሰጠን ዘንድ እንጠባበቃለን፤ ሰው በተፈጠረ ጊዜ እግዚአብሔር ባረከው፤ በወደቀም ጊዜ ርግማን ወደ ምድር መጣ፤ እግዚአብሔርም አዳምን አለው “ምድር ከአንተ የተነሣ የተረገመች ትሁን” /ዘፍ 3፥17/። ርግማኑም በሰው ልጆች በራሳቸው ተሠራጨ።

ከዚያም እግዚአብሔር ቃየንን ረገመው /ዘፍ 4፥11/። ከዚያም ከንዓንንና ልጆቹን። ርግማኑ በኃጥአን ሁሉ ላይ ደረሰ። በሕግ መጽሐፍም “የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል ባትሰማ ዛሬም ያዘዝሁህን ሥርዓቱንና ትእዛዙን ባትጠብቅ፣ ባታደርግም እነዚህ መርገሞች ይመጡብሃል ያገኙህማል።... ፈጥነህ እስክታልቅ ድረስ በምትሠራው ሥራ ሁሉ እግዚአብሔር መርገምን፣ ሽሽትን፣ ተግሣጽን ይሰድብሃል” እንደተባለ /ዘዳ 28፥15-20/።

በዚህ ርግማን መካከል የሰው ዘር እግዚአብሔር ለአብርሃም “የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ” /ዘፍ 22፥18/ ብሎ የገባውን ቃል ኪዳን ይፈጽም ዘንድ ተስፋ አደረገ። ጌታ

ሆይ! የሰው ዘር መምጣትህን ጠበቀ፡፡ አንተ ሩህሩህና ፍቅር አምላክ ሕግንና ርግማንን ታስወግድ ዘንድ መጣህ፡፡ በአንተም አሕዛብ ሁሉ ይባረኩ ዘንድ ለአብርሃም የገባኸውን ቃል ኪዳን አምነን በመስቀል ላይ ሳለህ ከጐንህ እንቆማለን፡፡

ጌታ ሆይ በደምህ ውስጥ በዚሶጵ በረጨኸን ንጹሕም እንሆን ዘንድ ባጠብከን ጊዜ ወደ አንተ እናያለን፤ ለአንተ ክብርና ቅድስና እንዘምራለን፡፡ "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወአዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም..."

በረከት (ምስጋና) ሕዝብና አሕዛብ በሚባረኩብህ በአንተ የተሰጠ ነው፡፡ ነገሮችን የአንተ በሆነው በዚህ በረከት ምክን ያት ዓለሙ ሁሉ በኃጢአቱ ሊሰናከል ይችላል፡፡ በሥርዓተ ቅዳሴም "በሕርያዬ ባንተ የተቀደሰ (የተባረከ) ሆነ፡ እንላለን፡፡ ዓለሙ ሁሉ በሚባረክበት (በሚቀደስበት) ሥፍራ የሌለው ምስጋና ለአንተ ይሁን፡፡ ያልተገረዙ ለተባልነ፤ "በዚያ ዘመን ከእስራኤል መንግሥት ርቃችሁ ለተስፋውም ቃል ኪዳን እንግዶች ሆናችሁ፤ በዚህም ዓለም ተስፋን አጥታችሁ ከእግዚአ ብሔርም ተለይታችሁ፤ ያለክርስቶስ ነበራችሁ" ፩፡ ለቁባልን ለእኛ በረከትን የሰጠህ ላንተ ምስጋና ይሁን /ኤፌ 2÷12/፡፡ ጌታ ሆይ! በአንተ በረከት እኛ ከቅዱሳን ጋር ባለአገሮችና የእግዚአብሔር ቤተሰዎች" ሆንን /ኤፌ 2÷19/፡፡

‹‹በረከትም ሁሉ የአንተ ነው›› ምክንያቱም በዕለተ ስቅለትህም አንተ ብሩክ ነህ፡፡ ስለዚህ "ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል ቅዱስ ሕያው የማይሞት ... ዘተሰቅለ በዲበ መስቀል ... ተሣሃለነ ..." እያልን በጸሎት ውስጥ እንዘምርልሃለን፡፡

ለአንተ የቅድስናህን መዝሙር በዘምርን ጊዜ ሁሉ፣ ከቀረቡብህ ክሶች ሁሉ ንጹሕ መሆንክን እንመሰክራለን፡፡ "ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ..." ብለን የሰማያውያንን መዝሙር በአራራይ ዜማ በዘመርን ጊዜ ሐዘናችን ለአንተ አይሆንም፤ አንተን ወደ መስቀል ለመሩህ ለእነዚያ ለማይገቡ ኃጥአን ይሆናል እንጂ፡፡ አንተ ግን ብቻህን ቅዱስ የሆንክ በረከትም ሁሉ እስከ ዘላለም የአንተ ነው አሜን፡፡

አንተ አስቀድመህ በረከትን ከአንተ ጋር ወደ ገነት ይገባ ዘንድ በቀኝህ ለተሰቀለው ወንበዴ ሰጠህ፡፡ በዚህም በረከት የዓለምን ምኝነት ቀደስክ፣ ጠቢባንን አዋረድክ፤ የተቀደሰ ስምህን የተሸከመውን ደካማውን የሸክላውን ዕቃ ባረክህ፡፡

አምስት እንጀራም ዓለምን እንደመገበው እነዚያ ደካማ ዓሣ አጥማጆች በአንተ እጅ ሆነዋልና፤ "ድምፃቸው ወደ ምድር ሁሉ፤ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ወጣ" /መዝ 19/18/÷4/፡፡ ይህ ይሆናል ብሎ ያሰበ ማነው! እነዚህ በማርቆስ እናት ቤት ሰገነት ላይ ተሰውረው የነበሩ የጥቂቶች ጉባኤ ወደ ዓለሙ ሔደ፡፡

www.ethiopianorthodox.org

ነገሥታትን፣ ፈላስፎችን፣ አምልኮ ባዕዳንን ይገጥማሉ፤ ይገዳ ደራሉ፤ ዓለምንም ይሞላሉ ብሎ ያሰበ ማነው! "አንቺ እኅታችን እልፍ አእላፋት ሁኚ፤ ዘርሽም የጠላቶችን ደጅ ይውረስ" ባልካት ጊዜ ለእና ታችን ለርብቃ የተሰጣት በረከት የአንተ ነው /ዘፍ 24፥60/።

በእውነት ጌታ ሆይ ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም....

ኃጢአት በረከትን ይደብቃል (ያጠፋል) ስለዚህ ኃጢአታችን በተወገደ ጊዜ በረከታችን ተመለሰ። አንተ በፍጹም ርኅራኄ "ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ፤ እባርክሃለሁ ስምህንም አከብረዋለሁ፤ ለበረከትም ሁን" /ዘፍ 12፥2/ እንዳልከው ሰውን ወደ ቀደመ መዓርጉ መለስከው።

ጌታ ሆይ! በብዙ ጸጋና ቸርነትም የሰጠኸንን በረከት እንድታ ጸናልን እንለምንሃለን። "ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሉአት ግዙአትም" ባልክ ጊዜ /ዘፍ 1፥28/ የሰማነው በረከት በሰሙነ ሕማማትህ በስድ ስተኛው ቀን/በቅዳሜ ስዑር/ ይመለስልን። እንግዲህ ነፍሴ እግዚአብ ሔርን ታከብረዋለች፤ በእኔም ውስጥ ያለው ሁሉ የተቀደሰ ስሙን።

"ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ፤
አጥንቶቼም ሁሉ የተቀደሰ ስሙን፤
ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ፤
ምስጋናውን ሁሉ አትርሺ" /መዝ 103.1-2/

www.ethiopianorthodox.org

ልዕልና /አዛዥነትም/ ሁሉ የአንተ ነው

የጌቶች ጌታ የንገሥታት ንጉሥ ነህና ልዕልና የአንተ ነው..." /ራእ 17፥14/ አንተ የዓለምን ዙፋን ብትቃወምም፣ በልባችን በእኛ ውስጥ ባለ መንግሥትህ ነግሠሃል። እነዚያ ልባቸውን የማይሰጡህ እንኳ አንተን ይፈሩሃል።

አንተ ክብርና መፈራት አለህና "አዛዥነት የአንተ ነው" አንተ እንደ ወደድከ ራስህን ትሐትና የዋህ ማድረግ ትችላለህ፤ በትሕትናም ራስህን ትጥላለህ (ትንቃለህ) ይህ ግን የአንተን ክብርና መዓርግ አይቀንሰውም።

ብዙ ጊዜም ትሕትናህ ለጠላቶችህ ይጐዱህና ይወግሩህ ዘንድ ዕድል ሰጣቸው። ነገር ግን አንዳች ሳያደርጉብህ በመካከ ላቸው ታልፋለህ። ማንም ሊጐዳህ አይችልም /ሉቃ 4፥30/። በፈቃድህ ራስህን አሳልፈህ የምትሰጥባት ሰዓቲቱ ከመድረሷ በፊት ሊይዙህ አልቻሉም። አንተን ሊቀርቡህ አልተቻላቸውም። በክርክርም መጽናት አልቻሉም።

አንተ ከእነርሱ ጋር ሳለህ ታናሽ ብላቴና ሆነህ እንኳ በተናገርከው ቃልህ ኃያል ነበርክ። ሰሙህ በእጅጉም ተደነቁ። ሌላው ቀርቶ ዲያብሎስም እንኳ ኃያልና የማትማረክ መሆንህን

በጥልቅ ተረዳ። ትሕትናህ ሲቀርብህ ገፋፋው። አንተ በኃይልህ በገሠጽከው ጊዜ ግን ተሸነፈ። ከአንተም ሸሸ። ንግግሩንም አልጨረሰም። የፈተናውም ፍጻሜ ሆነ።

አንተ በምድር ላይ በተመለስክ ዘመን በጊዜያቱ ሁሉ ኃያል፣ የተከበርክና የተፈራህ ነበርክ። የመስቀሉም ታሪክ የጠላቶችህ ፍርሃት ያስከተለው ምላሽ /ግብረ መልስ/ ነው።

አንተ ከእነርሱ ይልቅ ለሰዎች ልብ የቀረብክ ኃያል መሆንህን ተረድተዋልና። አንተ ሰዎችን ከእነርሱ በላቀ አሳመንክ፤ ስለዚህ ስለ ሥልጣናቸው ፈሩ።

ጌታ ሆይ! በመስቀልህ ጐን እንቆማለን፤ እነዚህ ስድብና ንቀቶች ሕማማት ቢሆኑብህም "ለከ ኃይል ክብር ወስብሐት ወእዘዝ እስከ ለዓለም ዓለም..." እያልን እንዘምርልሃለን።

www.ethiopianorthodox.org